

ક્રીસ્તીય-દીક્ષયસ્પ.

પાહજહાં

શાહપરી

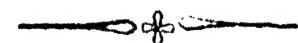
ઔર

રૌશન ઓહલ.

મંએ

ક્રીસ્તી કાઝી જોનપુર.

ઉર્દૂ અખાન ઔર ગુજરાતી હર્ફેમે



અપાચી પ્રસીદ્ધ કરનાર,

મુકસેલર મહા દેવ રામચંદ્ર જાગુટે.

ત્રણુ દરવાજા—અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૩ છ

પ્રત ૨૦૦૦

અમદાવાદ.

જેમણેને ચક્રમે ધી “ નટવર ” પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં
મોગીલાલ નારણલાલ ખોડીવાળાએ છાપી.

સને ૧૩૩૧ હીં—ઈં સં ૧૯૧૪.

દીંમત રૂ. ૦-૪-૦.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ મથક
૧૯૫૬
ગુજરાત કૌપીરાઈટ સંઘ

૫૩૩૧

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૅપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૫૩૩૧

વાર્ષિક

પુસ્તકાનું નામ શાસ્ત્રજ્ઞાન - શાસ્ત્રપરી

વિષય ૬૪૬૮ : ૬૪૬

શાહેબહાં, રૌશન ઓહલ

ઔર

શાહપૂરી

શુર સાથ નામ અજ્ઞાહકે બખશીશ
કરને વાક્ષા મહેરબાન.



અબ્બલ કહું હમદે ખુદા, છરને-સલી ઝાહીર કયા,
અરસો ઝમીકે ફરશ પર, આદમકે તંધ રૂખા દીયા.
આદમ સફી અબ્બલ નખી, આખીર મોહમ્મદ હૈં સલી,
એબે દરદાં ઉત ઉપર, મૈલાકે હૈં ખાસે નખી.
ફીર ચાર ઉતકે ચાર હૈં, હઝરત અબ્બામ કરો ઉમર,
ઉસમાનો હૈદર હૈ યકી, હઝરત નખીકે દીલજગર.
એ હૈ નખીકે અહલે એત, ઉતપર દરદા ઔર સલામ,
હોવે મદદ મુજ પીરકી, તોસ બઅદફીર બોલું કલામ.
ઉતકે વસીલેસે ખુદા, બખશીશ કરે દર દોબહાં,
માંમો કુઆ શામોસહર? અય તાસેમાં અય આસેમાં.
હમદો મુકરકે બઅદઝાં, નાહીર હીકાયત ફીકાયત ફીર કહું,
બુએ લીખા તકદીર હક, આગે હકીકત ફીર કહું.
માહે રજબકી ગ્યારવીકો, મુજ શોક યે ગાલીબ હુવા,
કીરસા કરં હીંદી ઝમાં, યે શોકે દીલ તાલીબ હુવા.
હૈ વુતીનામાકી કીતાબ, સબ કોઇ ઊસે હૈ જાનતા,
મૈ નંધ પગથા ઉસકે તંધ, જખતક સો મૈ નાદાનથા.
જમસે પછહા મૈને ઉસે, તબ યું હુવા દીલ પર ખયાલ,
હીંદી મને ઉસકો લીખા, તબ દીલ હુવા મેરા બહાલ.
ઉરમે હીકાયત નાહીર એક, મૈને ઉસે દેખા અજબ,
પેહલી હીકાયત હૈ લીખી, બોલું હકીકતક સખબ.
ફરમે ઝમીકે દરમીયાં, એક સેહર-હે કોગલ સો નામ,
ઉરકી હકીકત ફીર કહું, મુ-યો વુમ્હે નાહીર કલામ.

બયાન નૌશેરવાં બાદશાહકા.

કોગલ શેહરકા બાદશાહ, નામ ઉસકોંથા નૌશેરવાં,
 ખુબી મને બા હુસનથા, તહકીકથા વો નવજવાં.
 નૌશેરવાંકે સુદખમે, ફરજંદ દીયાથા 'નેક એંક,
 ખુબી મને બા હુસનથા, તહકીક અજબ હોવે સો દખ.
 હીસકે હુસનકો દખકર, હરએક લુલાવે જુ' ભંવર,
 જો કોઈ ઉમેથા દખતા, તખ ગીર પડે ખાકર તંબર.
 કોગલ શેહરકે દરગીયાં, સખ ખુમસુરતથે બશર,
 હિસ્કે હુસનકે રખર, નઈ કોઈ એસા નેકતર.
 ઇસા નખીકાથા વો વકત, આખીર ઝમાનેકી યે બાત,
 નૌશેરવાં આદીલ અમલ, મશહુરથા વોહનેક ઝાત.

બયાન શાહેજહાંકા જે નૌશેરવાંકા લડકાથા.

નૌશેરવાંકે પીસરકા, નામ ઉસ્કા થા શાહેજહાં,
 સખ ~~જાકર~~ હોંવે અજબ, શાયઃ હુવા પરખું મીયાં.
 શાહે જહાંકા ઇશક અખ, અબ્બલ હુવા હે યે શુર,
 કંઈ જાનવર પાલે ઉતે, નૌશેરવાંકે રખર.
 બા'ખુ' કરોડં જાનવર, પાલે ઉતે દીલકી ખુશી,
 'ખુશ વકતથા યે રાતદીન, ફીરતા શેહર મીયાને નશી.
 શાહેજહાંકે વાસ્તે, કંઈ જાનવર પાલે જે થે,
 ચીતા હરન મુરગાખયાં, પોપટ કમુતર સુરખતે.
 જે થે હઝારાં જાનવર, ઉસ્મેં સો યહ તોતા અજબ,
 વોહથા ઝખાંસે બોલતા, ઔર સખકે તંઈ દેતા અદબ.
 દરયા જેહકત ઉસ્કા વતન, તોતા અસલમેં બાદશાહ,
 બા નામ હીરામન યકી' ઉસ્કા કહું અખ માજરાં.
 અપને વતનકો છોડકર, શાહેજહાંસે આ મી'કા,
 નૌશેરવાં આદીલ અમલ, મેં સીખકર જાઉં ચલા.
 આકર ફંસા પીંજરે મને, બારા બરસતક દોસ્તાં,
 ખુરી હકીકત ફીર સુતો, કરતા હું સખ જે કુછ અયા.
 શાહે જહાં એક બાગમેં, રેહાતા થા દાયમ એકલા,
 સખ જાનવરથે બાગમેં, દખે તમાશા એકલા.
 સખ જાનવર ચોકી કરે, શાહેજહાંકી રોઝસખ,
 કંઈ સેંકડોંથે જાનવર, હરયકસે હરયકથા અજબ.

શાહેજહાં ખુશ વકતથે, કુછ ફીકર દીલપદથી નઉન,
યક રાતકો જા સેજપર, કી ખવાબગાહે દર ચમન,

ખયાન શાહ પરીકા.

યેહ મહલ યાં મોકુફકર, બોલું મેં હાલે શાહપરી,
ઉસકી હકીકત ફીર સુનો, બોલું ખયાને ગાહરી.
રાજા ઈંદરકી ફાજમેં, લાખું હેં પરયાં બેશુમાર,
ઉસમેં વોહ ન દીરઆઠકા, દેખે તમાશા ગુલ આઝાર.
ઉન આઠપરીયુંકા હુસન, કયું કરું તુમસે ખયાં ?
રાજા ઈંદર ફરખાનથા, ઐમી વો થી સૈફુલ — લીશાં.
રાજા ઈંદર ખસ સાતકા, દેખે તમાશા રોઝ રખ,
હરએક ફખસત હો ચલે, ખેલે શાકારા વો અજબ.
હકલે મને યક બારગી, હરએક પાતીથી ખસાસ,
વો અઠરીં જો શાહપરી, નીકલી જો થી હોકર ઉઠાસ.

રાજા ઈંદરકી શાહપરી, નીકલી જો થી કરને શીકાર,
દેખા સો જખ શાહેજહાં, તખ ચે પરી બોલી પુકાર
ચે કૈન સોયા બાગમેં, આપશકે લશકરકો કહા,
તખ જત્રાખ લશકરને દીયા, ઈસ શહેરકા હે બાંદશાહા.
શાહેજહાંકો દેખકર, તખ શાહપરી હો ગધ ફીદા
દીલમે કહી પસ આપકે, મેં એકલી જા દીઝિં જંગા.
લશકરકો બાહીર રખકે વો, આઈ મહલમેં એકલી,
બોલી મુખન મહબુબેમૂન, ખેલો નયન મુજ બેકલી.
હુશયાર હોકર બોલતું, મેજલકે જુહો ગધ કબાખ,
તેરે હુસ્નકે બીકકો, મુજ દેખકર દેના જવાખ.

શાહેજહાં ઉસ વકતમેં, જાગા યકા યક જોશસે,
દેખા પરીકો જમ ખડી, તખ ખાત ફીતી હોંશસે.
આશાકા જાનીમ દેખકર, નમકર કીયા શાહકો શત્રામ
તુમપર સો છ ફરખાન હે, તીસખઅદ ફીર બોલું કલામ.
શાહેજહાં બોલે મુખન, કયા નામ હે મુજકો કહો ?
અપની હકીકત કહો મુજે, કીસ જાગ પર તુમ રેહતે હો.
તખ જવાખ ઉસને દીયા, હે શાહપરી મેરા ઈસમ,
રાજા ઈંદરકી સલામેં, રેહતી હું મેં હકકી કસમ.
આશાકસે બોલી ફીર પરી, મુજનામ કહો મહબુબ મન

શાહેજહાં સુન શાહપરી, યે રાસ્ત હૈ મેરાવતન,
 મીલ મીલગએ બસ બાગમેં, દોનો અપસમેં એકસે,
 દોનું કરેં નાઝો-નઅમ, કેહવેકે દીન આએ બલે
 દોનું ઇશકમે આ પડે, નહી કુછ ખબર મા આપકો,
 દોનું હુસ્નકો દખકર લીપટા, કીએ બસ આપકો.
 તખ શાહપરી બોલી સુખન, તુમ ચાહતેહો સોખન અગર
 તો તુમ કસમ આઓયકી, પીઠે મીલેં બા યક દીગર.
 આઓ કસમ બોલી પરી, શાદી કરેં ના મેં કબી,
 શાદી કહો મેં ન કરેં, સોગંદ મુજ રહમાનકી.
 ઇસ કસમ પર શાદી કરેં, તો મેં લી જાઉં છપકો,
 તકદીરપે રખ ઇખત્યાર, તો મેં બીછાઉં નૈનકો.
 શાદી અગર તુ ના કરે, તો મેં તેરી ખીદમત કરેં
 રાખ ઇંદરકો છોડકર, છ જાન મેં કુરબાન કરેં,
 શાદી અગર તુ ના કરે, મેં તુજ કરંગી ચાકરી,
 કુરબાં રહું દીલખનસે, તખ નામ મેરા શાહપરી.
 શાદી અગર તું ના કરે, તો મેં તેરા માલુ કહા,
 તુ દેસ્ત મેરા હૈ યકી, કીસ બાતકા ફીર દખ રહા.
 શાદી અગર તુ તા કરે, મેં અશમમેં પાલુ તુજે,
 સોગંદ હૈ હકકી મુજે, સોગંદ હૈ હકકી મુજે,
 શાદી અગર તું ના કરે, તો મેં તુજે જાનું શાદી,
 અબ કોલ તુમ મુજસે કરો, સુન બાત મેરી હૈ યહી.
 શાદી અગર તું ના કરે, તો મેં કુંવારી હો મીઠું,
 જખ તું અગર શાદી કરે, તુજ મારકે ફીર મેં મરેં.
 શાહેજહાં સુનયે સુખન, બોલા કે શાદી ના કરેં,
 જખ મેં અગર શાદી કરેં, ઉસ વકત જાનાં મેં મરેં,
 શાહેજહાંને શરત સખ, ઇખત્યાર કીતી દર મહલ
 તખ શાહપરીને શોકસે, દો હાથ જા કાલે સો ગલ.
 દોનું સો રંગમેં બુલગએ, શીરો સકર આમીઝ જુ,
 તક શાહપરી બોલી સુખન, મેં તુજ ઉપર કુરબાન હું.
 દોનું, સો દીલમેં ખુશ હુજે, વાહવાહ અજખ હૈ યે ઘડી,
 બુજે અઝીઝાં દોસ્તાં, યે બાત હૈ સખસે બડી.
 શાહે જહાં કેહને લગા, ફીર દખ મીલેંગ ઇસ મહાં?

કીર આઠ દીન ગુઝરે પીછે, તુમે ખુશ કઈંની અય જવાં
હફતે મને એક બારગી, તુમ હમ મીલેંગે દીલજગર,
રાજા ધંદરકે કેદસે, નધ આ શકું જાની જગર.
હફતે મને એક રાતકો, આયા સો મીલ જાયા કરે,
શાહેજહાંકે બાગમેં, તશરીફ વો લાયા કરે.

દાનુ રહે હીલ મીલ યદી, કેહનેમેં નઈ આવે બયાં,
કીર આઠ દીન ગુઝરે પીછે, હર રોઝ આતીથી વહાં.
થેહ મહલ યહાં મોકુફકર, સારી હકીકત કીર કહું.
શાહેજહાં કહેને લગા, મઅશુક મેં કયું કર રહું!
હિસ શાહપરીને નઝરકા, એસા ઉસે જાદુ કીયા,
સખ જાનવરકો છોડકર, ઉસકા દીવાના હો ગયા.
હિસ શાહપરીકે નઝરકા. ઉસકો લગા કારી થે તીર;
હિસ શાહપરીકે ધશકમેં, બેઠા સો વો હોકર ફીર.
શાહેજહાંને ફીકર કી; કેઈ કહે ખખર બાબાકો જ,
સખ જાનવરકો છોડકર, તખ રહે મેરી શરમા-હયા.

ખયાન રખસત કરના શાહકા તોતેકો.

શાહેજહાં ઉસંવકતમેં, તોતેકે તંઈ યુકર કહા;
જાઓ વતન અપને જો ઘર, અખ તુમકો હૈ કસમે ખુદા!
તોતા રજા લેકર-અલા, તખ દીલમને કી ફીકર ઉત;
શાહે જહાં ઐર શાહપરી, દેખો સો કયા કરતે હૈ છન.
બાત ખરસ તક છુપ રહા, તોતા વો શાહસે પસ ગેખ;
ખામોસ હો દેખા કરે, તોતા ન ખોલે અપને લખ.
છુપકર રહા ગોસેમને, તોતા જો આકીલયા બહોત;
ચંદરોઝ યહાં ગુઝરાન કઈં, પીછે-ઉડં દરયા જો હફત.
સારી હકીકત દેખકર, તોતા વહાંસે ઉડ ચલા,
આખીર કે તંઈ ખુજો તુમહોં, સારી હકીકત માંજરા.
કોગલ શેહરકો છોડકર, મનઝીલ કયા સારી તમામ,
અખ કીર હકીકત તુમ સુનો, અય દોસ્તાં નાદીર કલામ.
સોં કોસતક પહોંચી વો જખ, તોતાસો ખર-લોશન પહોંચ;
શાહેજહાં કો યાદ કર, તહકીક રોતા ઝાર ઝાર.
આ એક અગર ઝડ વહાં, તોતા જા બએઠા ઉસપર;
રોના થેહ સારે દેખકર દેરા હુએ હૈ ચક દીગર.

शोहरत छुट गइयो गली, रोता है तोता आउपर;
 छरयेक तमाशा देभुने, आते अभीरां और नहर.
 था यक शीकरी शोहरमे' उसको अमर ये जग भीनी;
 आया बला वो दौडता, पडा उसे आकर तली.
 तोतेके तछ लेकर बला, आया सरे आठारमे';
 छरयेक कछे दे तुं छमे', छम जगे' तेरे वारमे'.
 तज वोछ शीकरी भुश छुवा, केछवे भुदाने की मुराद;
 छकने अपसके इजलसें, तछेकी छ की मेरी मुराद.
 वोछ था भुशी के छालमे', तोतेका दील छिरान था;
 अज छहां पडुगा कैदमे' वोछ भुशथा ये वरान था.
 सारे शोहरके दरमी'या, अके भुज शोदागर उथा;
 तोतेके आनीर पासते, दीनरात वोछ सोता'न था.
 मैनाथी उसके घर मने, तोनेकी थी उसके तलाश;
 तोतेकी उसने पा अमर, आया शीकरीके वो पास.
 न कर सोदागर उस मकां, तोतेके तछ' उसने लीया;
 तोतेके भीडे नामपर, धन भास वोछ कुरमान कीया.
 तज वोछ शीकरी भुश छुवा, जरमान पाया भेशुमार;
 वोछ कैदमे' झरकर पडा, तोना सो रेवे ऊर ऊर.
 शोदागर ये कछने लगा, तोते भीयां क्युं तुम कुंठे ?
 मैना छे मेरे घर मने, उस साथ तुम भुशयो करो.
 देकर दीलासा भुजतर, तोतेके तछ' रख कीया,
 शोदागर ये उस वक्तमे', भीभीके तछ' लेकर दीया.
 तोतेको लागे अपने घर, और अपनी भी'भीके कछा;
 भीदमन तुम धसकी कीनयो, सोगंद है तुमको भुदा.
 सोदाअगरकी' अछलने, कछा के मे' भीदमत कर
 जाना और पानी इमर, धशके सो ला जलदी धर;
 छोवे भुशीके छालमे', तोता करे छरदम कलाभ.
 छररो'छ वकते इजरमे', करताथा वो सभके सलाभ.
 छर रातके सोता वो जज, करना सोदागर अरछ;
 अके आत कछो मछभुजमन? लासील येछ छोती है गरछ.
 आधी रैन आतां तोता मछलमे' रोछ शज;
 आता मुने जो करे कोछ अगर, छो जवे सुनकर वो अजज.

તોતેને સૌદાગરકે તઈ, બહોત કીયાથા શાકરી;
બીબી-મીયાં દીલખાસે, કતેથે ઉસકી ચાકરી.

બયાન સૌદાગરકે સફરકે જાનેકા.

ચેહ મહલ યહાં મોકુફર, સારી હકીકત ફીર કહું;
કોસ્સા અજબ હૈ દીબરૂખા, માતી જવાહીર જીં ચુકું;
તોતેકે તઈ કેહને લગા, સૌદાગર ચેહ ઉસ બડી;
મૈના સતી તુમ ખુશ રહો, જાડિં તીજરતકો મેરી.
તૈયાર હો બેપારકો, જાને લગા સૌદાગર;
સામાન સબ તૈયાર કર, ઘોડા તબ લે આયા નફર.
બીબીસે રખસતકી રચા, લેકર કહા મેરી શરમ;
રહે તું ખુશીસે રાત્રીન, હરગઝ નહો કુછ બેશરમ.
તોતેસે રખસત માંખને, આયા વડી સૌદાગર;
કહા કે અય મહબુબન? હૈવે હુકમ જાડિં સફર.
તોતેને હકકા લે ઈસમ, કહા કે તુંમ મજ્યાં કરે;
તુમ દો મહીને કર સફર, ફીર આકકે તુમ ખુશ્યાં કરે.
હૈ સાઠ બાતાં મુજકને, હરરોઝ એક બોલાં કરે;
સૌદાગર મેરે મીયાં, તુજ હુકમપર સરપર ધરે.
સૌદાગર મૈનાકે તઈ. કહા કે બીબી બા ખખર;
ઇસકી નીગેહબાની મને, ના કોઈ તુજબીન દીલ જગર.
મેરે મેહલકી તું ખખર, તોતે મીયાં લેના ભલા?
સૌદાગર આખીરકે તઈ, મેતનાં સુખન કેહકર ચલા.
તોતા ઓર બીબી મહલમેં, બાતાં કરે હર હર નથ;
બીબી પુંકારે આહ આહ! નેતા કહે દીલ રખ કવી.
એક ખાત સુનકર ઈશકકી, હોગઝ અપસ દીલસે ખરાબ;
કોઈ દીલરૂખા મુશકો મીલે, પીડિં પીલાડિં મેં શરાબ.
બીબાકે તઈ સુખસો જબ, મેં બી કરે કે.ઇ દાસદાર;
કોઈ મુજ જૈસા લાયક મીલે, કરતી યું આપસમેં બીચાર.
એક દીન ગુઝારા ફીકરમેં, વકતે ફજર બેઠી જમે;
ચાહા બરસકી ધી ભમર, ઉસકી સીંકત કયા કહું તુમે.
બીબી ઝરો કેપરસે જબ, દેખે તમાશા ચોં તરફ;
વાહ વાહ અજબકયા મરદહે? તબ મુંહસે યું બોલી હરફ.
એક મરંદ આશક થા વહાં, ગાતા જોયા રસતે મને;

ખાહ વાહ અજમ કહતી હૈ કયા, જખયેસુખન ઉસને મુને.
 રહા ખડા ઉસ જાગમેં, દેખી ઉને ઉસકી શક્ત;
 ખાંખાને જખ ઉસકો કહા, તુમ કયું ખડે મેરે મેહલ?
 આશક કહા મહુખુમમન, તુમ હુમ બધાહોં દાસતી;
 જખવોહ સુખન ચુંકરકહા, તો કયા કહાઅએ પોસતી?
 આશક કહે મહુખુમમન, જહાંસા ન મુજ તુમ દોજયે;
 મે હું ફીઠા ફીજગનસે. કીસકા કહા ન કીજયો.
 બીમી સુખન કેહતતીથી સખત, યેહ બાનસુન હોગઈ નરમ
 દેખો અઝીઝાં ફીકરકર, નહીં ઇશક મેં કુછલી શરમ.
 મખશુક આશકકો કહે સખ, જાઓ તુમ લાલન ધરં;
 મેં આઝીંગી કલ રાતકો, યેહ જીવ મેં કુરખાં કરં.
 યેહ કોલ સચા બોલકર, અશક ચલા અપને મકાં;
 તોતેને ખુબ દીત મને, બીખાને માંડી હૈ દુકાન.
 યેહ યાદ કર રોએ ઉસે, વોહ યાદ કર રોયો પસે;
 દેખો અઝીઝાં દાસતાં યેહ દુખ કહે જાકર કાસે!
 આખરસખર ના હોસકા, આશકકે તથં અય દાસના;
 યકથી દલાલા રોહરમેં, આશક ગયા ઉસકે વહાં.
 આશક દલાલાસે મીત્તા, ઝાહેર કીયા અપની ફીકર;
 તખ વોહ દલાલા ઉસવકત, ઉઠી ચોરલી સરપર ચદર.
 કહી કે મેં લાઝિં ખુત્તા, તખ ખુજયો મુજકો ખરી;
 કુછ દામ દેકર ફીર કહી, મેં તુજ કરંગા ચાકરી.
 આશક દલાલાકો કહા, તું કર મેરીજ આજઝી;
 પાની પીઓઆકર તમે, હુમ ભર રખેં મટકે ઘડી.
 તસલીમ કર કેહને લગા, તું જા શીતબી કર.કોઅસ;
 મુશ્તાક હું દીદારકા, દીખત્તા તું મુજ તેરા ફરસ.
 જખસે દેખાહું મેં, તખસે હુવા કીલ બેફલી;
 આવે તો બેહનર ખુબ હૈં, તખતો ખીલે દીલકી કતી.
 તખ વો દલાલા ફીર કહી, આશીક નકર કુછ તુફીકર;
 લાઝિ ખુત્તાકરકું મેં ઉસે, હૈં પાસ મેરે કબ મકર.
 ફીર ગઈ સો અઘી રાતકો, દેખો કરે કયુંકર મીલન;
 બેઠી છજે નીચે વો જા, આશીકકે તથં વીસે જલન.
 રોઈ દલાલા મકર કર, બીબી સોજન મુજકો મીલી;

હરફનસીતી મીતના કરૂં, બીબી સો મેરે સંગ ચલી.
 આધી રૈનકે વકત પર, રોઝ દલાલા ઉસ ધરી;
 રોઝ અયસી બે રાગસે, ચુનકર રૂબુ હોવે પરી.
 બીબી સોજનથી ખાખમે, જાગી યકાયક હડમડા;
 આદમ બશર તહકીક હે, પુછું કે દુખ તુજ કયા પડા ?
 બીબી સોજન આવાઝમન, બેઠી ઝરોકેકો સો બોલ ?
 મેરે મહલ નીચે સો તું, કીસ વાસતે રોતી હે બોલ ?
 આધી રૈનકે દરમીયાં, કેહુ કૌન તેરા મર ગયા.
 યા કોઈ ચુરાકર સીમેઝર, તેરા સો કોઈ લેકર ગયા,
 યા કોઈ દગા દેતા તુજે, યા કોઈ ગયા તેરા સફર;
 યા કોઈ તુજે લેખ યહાં, યાં રોઝે તું અબ કર મકર.
 તખ ઉસ દલાલાને કહા, બેટી તુમનકો નહાં ખમર;
 આદમકા એક મહબુબઅબ, મરતા હે તુમ પીછે મગર.
 જખસે ઊને દેખાં તુજે, તખસે હુવા દીલ બેઠી;
 આવેતો બીબી લે ચલુ, ઉસ મહલમેં તુજ એકલી.
 જખસે ઊનહે દેખા તુજે, તખસે કીયા ખાયા હરામ;
 ખાની પાયા નહં તુજ બીના, કર નવાઝીશ બર ગુલામ.
 જખસે ઊનહે દેખા તુજે, તખસે ન પીવે વોહ શરાબ;
 ઓરઆહ આહકેઝમલરે તુજબીન હેઅબ ઉસકો અઝાબ.
 જખસે ઊનહે દેખા તુજે તખસે દીવાના હો ગયા;
 અબતુમ ચલો જલ્લીસતી અય દોસ્ત વકત થોડા રહા.
 જખસે ઊનહે દેખા તુજે રોરોકે વો નાલે ભરે;
 તુજ નામસે અબ દરદસે રોરો અજબમેં યો મરે.
 જખસે ઊનહે દેખા તુજે તખસે મરન કર ઈખતયાર;
 મેં તુજકો અબ સખ કેહુ ચુકી પસઆપદર દીલમે બીચાર
 બીબી મુખન કેહુનેં લગી ધસ વકત કહા હે મેં ચલુ;
 મેરે જગરકે લાલસે કલ આકે મેં જલદી મીલુ.
 બીબી દલાલાકો કહી તુ જા સો અબ ઉસકે ધરૂં
 મેં આઝીઝી કલ રાતકો તુમસે સો મેં ઝીયાદા મરૂં.
 મેરી તરફસે ખુબતર જલ્દી તુજ સમજા ઉસે;
 આશકતુર ખઅબદીલકદી અહવાલ ના કહયો કીસે.
 તખ મેં દલાલાને કહા મેં આઝી લેને શામકો;

જલદીસે જા આશકકે તંઈ, ઉસને કહ્યા પેગામકો.
 મઅશુકકા આશકકે તંઈ, આખીર જવામ યે લાલીયા;
 દેખો દલાલાકા મકર, આશકને તખ પાની પીવા.
 કુલોંકી ખાસી સેજકે, આશક સંવારા ખુમ તર;
 મતરે ગુલામ. આર મુશકકો, હાઝીર કીયા ઉસને મગર.
 બેઠા વોહ હોકે મુન્તુઝાર, મઅશુક મેરા આઝમેગા;
 અખ ઉસ દલાલાને કહ્યા, કલ વોહ દરસ દીખલાઝમેગા.
 તોતેને મેનાકો કહ્યા, અખ ક્યા કરે ઈસકી દવા ?
 જોવે ચે જખ ઉસ્કે ધરં, તખ કલે કરના હૈ રવા.
 બીબીને ઉસકે વકતપર, શીંગાર સખ અપનાં ક્યા;
 લોંડીને તખ હાથનં, બી મીકે તઈ બીડા દીયા.
 બીબી સોજન મેનાકે તઈ, કેહવે મુજે તુ દેરઝા ?
 એક રાત સારી ઈસકસે, ઉસ નાલકા દેખું મઝા.
 મેના કહી મુન બેહયા, કહ્યાં ઇશં કરને જાયગી ?
 મેરે મીયાંકો મં કહું. તું બોલેત ખુનકે ખાયગી.
 મેરે મીમાકો મં કહું, તખ વો કરે તુઝકો કતલ;
 આ ઝહરદે મારે તુજે, આ સરમે મારે એક તખલ.
 બીબીસોજન મેના ઉપર, ગુસ્સે હુઘ અય દોસ્તાં;
 મેનાકી ગરદન તોડકર, ડાલી ઉને ઉશ વકત વહાં.
 મેનોકે તઈ પાસ મારકર, તોતેકે પાસ વો જા બડી;
 દેખો ઝાઝીઝાં દોસ્તાં, તેતેને ક્યાકી દીલબરી !
 બીબીને તખ ઊસ વકતપર, તોતેકે તઈં યજીંકર કહ્યા;
 બોલો મુખન તોતે મીયાં, અખ તુમકો હૈ કરમે ખુદા.
 તોતા યું બીબીકો કહ્યા, જાઓ કરો ખુશહાલ્યાં;
 તોતા અગર જો ના કહે, બીબી સો દતી ગાલ્યાં.
 તેતેને બીબીકો કહ્યા, તુએ ઇશક કરના ખુમ હૈ;
 અપને મીયાંસે બેહનરી, ક્યા લઅલસા મહેખુમ હૈ.
 ઇનસાસે હૈ આશકી, ક્યા જાને મેના બેહયા;
 બીબીસોજન કરને લગી, તેતો ઉપર અપની મયા.
 ખુની નઝર જાતી રહી, બીબીકી તખ અય દોસ્તાં;
 યે મહલ યાં મોકુફ કર, શીર ઇશકકા બોલું બયાં.
 તોતેસે રૂખસત માંગકર, બીબી સોજન ફીરકર ચલી,

તો તેને મારી સખત આહ ! બીબી સોજન પીછવણી.
 તોતાં યું બીબી કો કહા, મુજ યાદ આઈ એક બાત;
 બીબી કહી તુમ કહોં મુજે, તોતા કહા પન જાએરાત.
 ઉન સાઠ બાતામેં કહે, તુજકો સુનાઉ ખુશ તર;
 પેહલી હીકાયત મેં કહું, યે બાત હે મહાખુશતર.
 બીબીસો બેઠી તખતપર, તોતેસે ફીર બોલી મુખન;
 તોતેને ખુશહા દીલમને, ઇસ ઇશકકી હેગી અગન.
 ઇસા નબીકે વકતકી, તોતેને બાત કીતી શર;
 મુન્યો અઝીઝાં દાસ્તાં, બીબી સોજનકે રૂખર.
 એક બાદશાહ નૌશરવાં, ઉસકા પીસર શાહેજહાં;
 કાગલશેહર ઉનકા મુલક, તહકીક બીબી હે બયાં.
 રાખ ઇંદરકી શાહપરી, શાહેજહાંસે આ મીલી;
 ઉસ દાસ્તીકે વાસ્તે, સારી ઉગર હે હે જહી.
 નહન પનસે આશીક કોલકર, બોલાકે શાદી ના કરે;
 દાયમ ખુશી તુમ હમરહે, ફીર કયું કુવે અંદર પડે.
 શાહેજહાંકે ઇશકી, નૌશરવાંકો નઈ ખખર;
 પસ આપ અપને દીલસતી, શાદીની ઉન કીતી ફીકર.
 કીતની મુદત ગુજરે પીછે, નૌશરવાંને ખન લીખા;
 કરમોહર ઉસનામે ઉપર, કાસીદકો દે ચોર યું કહા.
 જાતુ કહા રૂબેલઅમ, ઉસ શેહરકા હે બાદશાહ.
 દેનામ ઉસ નૌશાઅલમ, નૌશરવાં તખ યું કહા;
 નૌશાહઅલમકી એકે તખ, બેટી જો હે નાહીર અજબ;
 નામ ઉસકાહે રૌશનઓહલ, શાદી અગર હોવે તરખ.
 કાસીદચલા ખુશ વકતહો, રૂબેલ જખ દેખા શેહર;
 કાગઝ દીયા ઉસ શાહકો, કાગઝ ઉપર દેખી મોહર.
 બાંચી કીતાખત શાહને, ખુશ હોકે તખ યુંકર કહા;
 શાહેજહાં કો ભેજ હમ દો, ઉસસતી કરદે બીઝાહ.
 નૌશરવાં જયસા મુજે, હકને મીલાયા બાદશાહ;
 નૌશાહઅલમ કેહનેઝગા, ખુશવકત હોકર વાહા વાહ.
 ખનઆમ કાસીદ કો દીયા, નૌશાહ અલમને ખુશતર;
 ખતમેં હકીકત સખ લીખા, હરએક મુખન મહાખુશતર.
 શાહેજહાં મુજંપાસ તુમ, ભેજ તો મેં શાદી કરે.

દુખતર મેરીદે એક બાળ, અવવલ રવાં મેં કયું કરું ?
 ખત લીખકે કાશીદેકો દીયા નૌશાહ અલમને ઉસ ધરી;
 કાસીદ ચલા ખુશવકતહો, પોહ્યા સો બકર ફર પરી.
 કાસીદ જવાબ યે લા દીયા, નૌશરવાંકો કુદતર;
 કીતા વઝીરોંપર હુકમ, સામાન સખ મોબુદકર.
 અસખાબ સખ તૈયાર કર, શાહેજહાંકો દી રજા,
 સારા તજમુલ સાથલે, ઉમ્મીદ હૈદીલમે ખુદા.
 અંદરોઝમે પોહ્યા સો જબ, શાહેજહાં લશકર સલી,
 નૌશાહ અલમ ખુશ હોયકર, ઉંકો ઉતારા હૈ તંબી.
 યક રાતકો શાહેજહાં, દુલાહો બીયાહનેકો ચલા;
 અખગસ્ત ફીરાએસખ વહાં, લશકર સલી જબ આ ખડા.
 નૌશા અલમ ખુમહોએકર, ઉંકો ઉતારાં મહેલમે,
 ગાવેં બધાવેં શાધ્યાં, ખુશ વકત હો તખ અહલમે.
 શાહેજહાં રૌશન ઝોહલ, બાંલા નીકાહ મીલ બાલેમાં,
 શરખત પીલાયા સખકેતરેં, તખ પ્યારસે અય સામેમાં.
 નૌશા અલમને શેહરકી, ઝીયાફતકીએ સખકી તમામ,
 મહઝઝ હોકર ઘર ગયો, બાકી ન થા કોઇ એક ગુલામ.
 શાહેજહાંકા થા વઝીર, ઉસવકત વો સોયા વહાં;
 દેખા ઉને યક ખ્યાબ રેહ, મરબયેગે શાહેજહાં.
 દહશત સતી જગા વઝીર, યે ખ્યાબ જબ દેખા ઉને;
 દેખા તુઝુમ ઉસવકત પર, રોયા વઝીર જબ દીસખને.
 હૈ હૈ ખુદા ઇસ ખ્યાબકી, તઅખીર મેં પુજુ કીસે;
 શાહકે અયસે વકતમે, હુકને શીખાયા કયા મુજે.
 થા રાગરંગ હર દો તરફ, ગાવેં, બધાવેં શાદીયાં
 નૌશાહ અલમકો ચૌતરફ, બોલે મુઆરક બાદીયાં.
 છલ્લેકે તરેં દેને લગે, દુલા દુલ્હનકા ઉસઘડી,
 અખદીલ બગાકર સખ મુનો ? બોહુ બયાને શાહપરી.

આના શાહ પરીકા બાગમેં ચોર હુંડના
શાહેજહાંકો, ચોર મઅલુમ કરના
ઉસકા હાલ એક સખશસે.

શાહે જહાંકો બાગમેં હુંડી બહોત પાછ નહીં;
યકયુગલખોર કેહને લગા, શાહીકો ગમે આમે નહીં.
હિસ ચોરકાં કેહને નીશાં, તો હર સખખ બકર મીલુ;
હેં બીયાહ કયું કરે કરે, ખાનીશમખમેં અબ જલુ;
બે વું સેહર રબીલ અબ, નૌશાહ એલમ હે બાહશાહ;
દુખતર હે હિસકો સાસેહા, ઉસ સાથ વો ક્રતા બીયાહ.
લખ શાહપરી વાકીકું હુમ, લશકરકો લેકર ફીર ચલી;
હેં હે ધરકે બેશમેં, વો આકે હલવેમેં મીલી.
હલવેકો રખા નહરસે, પોશાહ હોકર શાહપરી;
સેરી કવા અબ મેં કરે. હે બાંક તેરા સરસરી.
સાહુ જહાં રોશન હોહલ, રોનુંકા જવાહીયા;
શાહેજહાંને મોતકા, ઉસવકત વહાં પ્યાલા ખીયા.
રોરો પુકારે મહલમેં હે ખુદા વું કયા કીયા ?
હે એસો અશરતમેં સ્વી, ઉસવકત વું કયા અપ લીયા ?
રૌશાઅલમ ઉસ વકતમેં, રોરો પુકારે યા ખુદા ?
શાહેજહાં છતે અગર મરતી ચે બેટી તો લક્ષા.
શાહંઆ જયાં જબ ઈસમહલ, તોતેને બીબીકો કહા;
બખો કરો ખુશ હાલ્યાં, અય બીબી વકત થોડા રહા.
બીબી સોજન કેહને લગી, ચે બાત અબ ઝાહીર કરો;
હિસકો હકીકત હીલ બીતર, મહબુબેમન માહીર કરો.
ચો મરગયા છતા હુવા, યા નહં હુવા મુજકો કહો ?
મોમંદ હે વુજકો ખુદા, તોતે મીયાં કયું ચુપ રહો ?
તોતા સો ફીર કેહને લગા, મઝકરકો સારે તમામ;
અબહીલ લગાકર સબ સુનો, અય બીબી તુમ નાહીર કસાઅ
હોતા સો ફીર કેહને લગા. મુન્યો તુમે અબ કાનધર;
રૌશાહ અલમકે મહલમેં, શાહેજહાં ગયા બે મર.
શાહીકા ખાતમ હોખયા, સબ રોકે તોડેં સરકે બાલ;
ચો રો જહાંને નીરકો, હરવકકે મુખપરથા રમાલ.
શાહે ચેહરકે કરમીયાં ગયા કયામત હુમ રુદ,

વઝીર વો રોયા બહોત, નૌશાહ અલમ કે રખાર.
 વઝીરકો ગલેયો લગા, નૌશાહ અલમ રોઝીં ઢાઝાર,
 શાહેજહાં કે યાદકર, રોતે વે રોઝાં આહ માર.
 વઝીરકા બે હે પલંગ ઉસમેં, મુલાકેર લે ચલો.
 નૌશાહ અલમકો સખ કહેં, ના ખાક મુખ ઉપર મલો.
 વઝીર ઔર યરાકર સલી, શાહકો ઊઠાકર લે ચલો,
 રો રો કહે સારા શેહર, દુલાહ દુલ્હનને ના મીલો.
 રો રો ફકેન કરને ચલો, સાર રફીકાં તલમલા,
 આસમાનસે એક ફોજ આ, દાલા સો સખપર ઝલજલા.
 વો ફોજ આ યદબારગી. શાહકા પલંગ લેકર ચલી,
 હૈરાં હુએ સખ રખકર, માતમ હુવાં ગલયોં ગલી.
 કકા બાદશાહ ઔર કયાગઢા, ઔર કયા અમીરાં ઔર ફકીર
 સખ ગમ મને હૈરાન થે, ઔર બહોત રોત યા વઝીર,
 રો રો કહે નૌશાહ અલમ, યા છન ઊસે કોઈ લે ગયા,
 હે હે ઉમર સારી મુજે, કયા દાગદીલ અંદર રખા.
 નૌશાહ અલમ રો રો કહે, યા ઉસ ફરીશતે લે ગએ,
 હે હે મેરે શાહેજહાં ! મુજ દાગદીલમેં રે ગએ,
 નૌશાહ અલમ રો રો કહે, યા પરયાં ઉસકો લે ગય.
 હરચક આપસકે ધરબધર, હરચકને યું ખાતા કીયાં.
 નૌશાહ અલમ રો રો કહે કહાં ધુક ઉસકો મેં ખુદા
 છતા અગર શાહેજહાં, તો મેં ન ઉસ કરતા જુદા.
 નૌશાહ અલમ રો રો કહે, મુજનીલમેં નહ પડતી સમજ,
 કહી કેહ હોતી તું અગર, લાતા મેં લાખોં કુ ખરચ.
 નૌશાહ અલમ રો રો કહે, પુછું મેં અબ કીસકો રાખર !
 મઅલુમ અગર મુજકો હોવે, ફરખાં કરે મેરા છગર.
 નૌશાહ અલમ યું ઝલજલાં, કરતાયા શાહી છાકર,
 હે હે ખુદા મેં કયા કરે, જલબખ્ષો સારા સીમાઝર.
 નૌશાહ અલમ છતા રહા, શાહે જહાં કે નામકો.
 ઇસ શેહરકો અબ છોડકર, બાઝીં બસું અબ શામકો.
 વઝીરબી રો રો કહે, નૌશીસ્વાસે કયા મીલુ !
 યા કુબ બાકર કહીં મરે. શાહેજહાં બીન નહ ચલુ
 લશકર રવાના કરકે વો, દુરવેશ હો બૈઠા વઝીર;

કફની ગલેમેં ડાલેકર, બેઠા સૌ તખ હોકર ફકીર.
 સોહાગી ગલેમેં ડાલેકર, યકે કુંપડી બાંધી વહાં;
 શાહેજહાંકે યાદકર, દીન રાત વો રોતા વહાં.
 નૌ શાહ અલમ નાઉમીદ હો, આયા ચલા ધર ઉસ ધડી;
 દુખતરકે ઉપર બાપડી, જાતી રહી સખ દીલ બરી,
 રૌશન જોહલકે ઉસવકત, સખ મહલમેં દુશમન હુએ,
 રો રો કબીલા સખકહે, બેરી તુમેં કયું ના મુએ ?
 નૌ શાહ અલમ મુસ્સે હુવા, બેરી ઉપર અથ દોસ્તાં;
 કહા નીકલ ઇસ મહલસે, કયા કામ હૈ તેરો વહાં.
 ચે ખડપળી હૈ બેહકા તહકીક બુજહાં મેં ઇસે;
 રૌશન જોહલ રોરો કહે, ચે દુખ કર્મ જાકર કીસે !
 રૌશન જોહલ નાંશાહહો, નીકડી વહાંસે ફર જંગલ;
 તાકીદકર સખકો કહા, આવે ન ચે કીલ્લે આગલ.
 ઇસ દસ બરસકી ઉમરમેં, હકને મુજે કયા દુખ દીયા;
 શાહેજહાંકા છુવ અખ, કીસવાસ્તે હક તું લીયા ?
 સારા કબીલા ફીર અથા, માંખાપ હુએ દુશમન સમે;
 દુશયાર હોકર સુનો, ચે હૈ નસીબું કે લીએ.
 શાહેજહાંકે વાસ્તે સખને ઉતારા હૈ પ્યાર;
 યા રખ મેરી આંખિર વાલી હૈ તું પરવદીગાર.
 રૌશન જોહલને ફીકરકી, મુજ હૈ અંબુઠી હાથમેં;
 ઉસકો ખરચ અખ મેં કરે, લે જાઝેં દોલત સાથમેં.
 એક જોહરીયા મોઆતબર, ઉસકો દીખાઇ જાએકર,
 હને લે અંબુઠી હાથમેં, દેખા સૌ તખ કરકર નઝર.
 બોલાકે કીમત બોહોત હે, કહા હે સફું સારી તુમેં,
 ચે સાત શાહીકા હૈ ખાલ, કહાં હે શકું અખ કેહ હમેં
 કહોતો ઝીરો મેં અખ રખું, એક લાખ હયો તુમઅશરફી,
 સારે શહેરમેં હું નશર, હૈ નામ મેરા મગરબી.
 એક લાખ લેકર અસરફી, પકડી ઉને જંગલકી રાહ,
 મનઝીત કીયા એસ છોડકર, ગઈ શહેરમેંસે આહુઆહ.
 દેખી નદી જારી હૈ એક ઉજડા પઠા હૈ વો મકાં,
 આદમ સો કોઈ દેખા નહીં, બઝતી કર મેં અખ વહાં.
 રૌશન જોહલને એક શહેર, બસ્તા કયા ઉસ જગ મને,

રેહતે મુસાફીર આનકર, ખાનેકો વો રેતી ઉને.
 હોમઇ ખબર સખ શાહરમે, આતે મુસાફીર ચક દો લખ;
 ખાના ખીલાતી સખકે તઇ, તખતક નવો સોતી પલક.
 ખાનેકો આકર સો રહે, સારે મુસાફર રાતકો;
 જે કર દુઆ બાવે ચલે, રોશન ઝોહલકી ઝાતકો.
 લાંગરયા બરી રાતદીન, કરતી ખુદાકી બંદગી;
 રોરો હલે અય યા ખુદા, હુઝ સખસે મેં શરમીંદગી.
 મુખાના સાફીર શેહરમે, કરતે હમેશા યાદે હક;
 રોશન ઝોહલ દીલકો કહે, અબ ઉમ્મર મહાં હોતી દે મરક.
 પોંહયાબયાં જબ ઇસ મહજ, સારી હકીકત ફીર કહું;
 શાહેજહાંકો ફોજ લે, બતી રહી સો ફીર કહું.
 શાહેજહાંકો લે ગધ, વો શાહપરી એક બાગમે;
 અય દોસ્તાં જુબે વુઝે, આખીર જલેગી દાગમે.
 એક શાહપરીકા બાગયા, ઉસમેં સો શાહકો લા રખા;
 ઉસકી હકીકત વુમ મુનો, દે બાત મહાંસે બે બહા.
 એકદો મુસાફીર રાહગુઝર, આએ ચલે ઉસ બાએ પર;
 રખા ઊંઘોને એક નહર, કયા બાત દેગા મોઅતખર.
 ઉસ પાસ મહાં બસ્તી નહીં, મહાં સો રહે અબ યતકે;
 પસ બાગમેં દોનું ચલે, હરએક પકકર હાંધકો.
 દોનું મુસાફીર બાગમેં, કરમે લમે મોદસ ગુઝર;
 રખો અઝીઝાં દોસ્તાં, જબ વોહ પલંગ આયા નહર.
 પરદા મુસાફીરને ઉઠા, રખા સો જબ મુરકા મહાં;
 હેરાં હુએ યે રખકર, યે દે સખખ નાદીર મહાં.
 નોશાં કીસીકા દે કોઇ, છુનો પરી લાઇ મહાં;
 આદમસો કોઇ દોસ્તાં નહીં, તહકીક ફીસકા દે મકા.
 પોશીદા હોકર છીપ રહે, રખે તમાશા સખ મીયાં;
 હુસયાર હોકર સખ દુનો, ફીર રાતકા બોલું બયાં.
 વો દો મુસાફીર છીપ રહે, ઉસ બાગકે મોશે લીતર;
 રખે અબાયબ ફોજ ચક, આતી હે માનીંદ ખુબતર.
 ઉસમેં એક નાદીર પરી, મેમી સો આ ઉપર પલંગ;
 છુહીં હઝારું સહેલ્યાં, સુદ બાંધ મેમી સો અલગ.
 હુઝ રોશની ખુદ આપસે, બોલે કબાવંત ખુશ આવાજ;

દોનું મુસાફીર આપમેં, કેહવે કે કયા મીલતા હે સાજ.
 દુરદે કે બાજમેંસે તબ, ઉસને ઉઠાધ એક ઇડી;
 દુરદેકે તંઈ છતા કીયા, દેખે મુસાફીર ઉસ ધડી.
 વો કુલકી ભેલી ઇડી, ઉસમેં સો છર ઉસકા અઘા;
 જમને તંફુસે લે ઇડી, ફીર દરનેચપ રખ યું કહા.
 ફીર શાહપરીને ચૌકસે, ઝાહીર ઇસમ ઉસકા લીયા;
 શહુકે બગલસે લે ઇડી, હેર ફેર કર છતા કીયા.
 ફીર શાહપરી કહેને લગી, શાહેજહાં કયા હે ખબર?
 અયશાહપરી મેરી ખબર, તું પુછની કયા સરખસર,
 દુરદા સો તું મુજકો કરે, મુજઝીંદગીકી કયા ખબર;
 પાની પીલા મુજકો સો અખ, સુખા ગલા મેરા છમર.
 શાહકા કુલાયા મુખ પીઠ, ખાનેકે તંઈ ઉસકો દીયા;
 એ અંધ અશરત મેસુમી, સરખર ખ્યાલે મએ દીયા.
 દોનું સો રંગમેં ખીલગએ, શીરો શકર આમેઝ ભું;
 દોનું મુસાફીર આપમેં, દેખે તમાશા આહ યું,
 શાહેજહાં ઓર શાહપરી, દોનુંને ખવાંખ ખુશ કીયા,
 વો શાહપરીને રાતકો, મહકુઝ મએસે કરદીયા.
 વકત સુખોહ મુરદા કયા, બોલીકે બઝો દોરત મેં;
 ધરદા પતંગકો ખાંધકર, ઐઠી સો તમ અફસોસમેં.
 જાદો રૈન કર રાગરંગ, વફતે ફજર બને લગી;
 બોલી સુખન યું શાહપરી, આતો હે બો ધનસાનકી.
 વક સેહલીકો ફીરકર રખા, બા તું કહા કોહકાફર;
 સખઝાર દેવ નોકર મેરા, ઉસકો બુઝાલા કુતર.
 તબ શાહપરી તાકીઠકી, સખઝારદેવ લા તું બુઝા;
 ઘોડી કરે ઈસ બાગકી, યે દીલકા બવે વલવલા.
 તાકીઠકર હ્રિસ દેવકો, આપીં ચલી હોઠર સવાર,
 યે હો મુસાફીર બાગમેં, દેખે તમાશા મુલ ઉઝાર.
 શાહેજહાં ઓર શાહપરી, દોનું ઇસમ ઝાહેર હુએ;
 યે હો મુસાફીર દીલસીતર, મહબુબેમન માહેર હુએ.
 દોનો બીરાદર આપમેં, કહે કે બએ ઈસ ધડી,
 જાગેં અપન જલકી સતી, હે દેવકી દહશા ખમડી.
 નીકલે વો દોનું બાગસે, ચલને લગે જખ રાહ મુજર,

આએ ચલે ઉસ બાગમેં, સોતે મુસાફીરથે મગર.
 દોનું મુસાફીર આ ખડે, રોશન ઝોહલકે મેહલ તલ,
 બીશરામ કર ખુશવકતહો, ગોયાકે આતે હેં અહલ.
 ખાતેકા ખાયા ઉન યકીં, સરકારસે અય મામેનાં,
 ઉરકી હકીકત તુમ સુનો, અય દોશતાંને બાધમાં,
 રોશન ઝોહલ બેઠી છજે, નીચે ક્યા બીરતર ઉને,
 અબ ફીર હકીકત તુમ સુનો, ખાતાં વો કરતે દો જને.
 મુસાફીર રાતકો, ખાતાં વો આપરમેં કરેં,
 શાહેજહાં એર શાહપરી, ક્યા ખુબ હે ઉસ બાગમેં.
 સરપર જા બાંધા હે સેહરા, ગઝેમેં જવાહેર રકા હે હાર,
 ખુબીમને હે બે બદલ, તહકીક હે તો ગુલ ઓઝાર.
 સોયા પલંગપર ઝરકે વો, યે સખ નીશાની ખ્ય હકી,
 ખાતાં કરે અપસમને, યે દોનું મીલ ઉસ શાહકી.
 શાહેજહાંકે હાથમેં, કંગના બાંધા હે ખ્યાહકા,
 જામાસો તનમેં લાલ હે, યે ક્યા સખખ ધનસાનકા.
 ઉસ શાહકે બાહુમને, બે ફુલકી વોથી છડી,
 સારી કરામત ઉસલી તર, છતા સો ક્યા રતી પરી.
 શાહેજહાંકા નામ લે, જખ વો છડી કો હેર ફેર,
 છતાસો ક્યા કરતી પરી, ઝરા નકુછ લાગે સો દર.
 રોશનઝોહલકે મેહલતલ, કીરસા યે સખ ઝાહીર ક્યા,
 રોશનઝોહલ કહેને લગી, તહકીક હે મેરા પીયા.
 રોશનઝોહલ ઉસ્વકતપર, દોનું મુસાફીરકો કહા,
 તુમકો ખુબ છતા રખે, ક્યા ખાતકી હે બેખહા.
 દોનું મુસાફીરકો કહા, ક્યા નામ હે મુજકો કહો ?
 યે સખ તુમહારા હે મુલક, દોનું તુમહેં અબ સાઈ હો.
 કામીલમલેક રખખાન મલેક, બેસના તુમહેં અબ ખુજયો,
 તાકીદ કર સખકો કહા, ધનકા કહા તુમ કીજયો.
 દોનું ખુલાએ મહલમેં, રોશન ઝોહલને ઉસ્વકત;
 કપડે પેહનાએઝરઝરી, દોનું બીઠાએ બરતખ્ત.
 સારા ખચાના સોંપકર, આપે સો બેઠી હો નીરી;
 પુછી હકીકત આગકી, અય સાઈ તુમ કહો સરસરી.
 સારી હકીકત બોલકર, કામીલ મલેકને સખ કહી,

બીબીને બુલદીલમને, જાડોં કહાં અખ મેં સહી.
કામીલ મલેકને તખ કહા, બેહમા! અમાં બાવા કહાં ?
તુમ મહલમેં એકલી, યે ક્યા સખખ બોલો બયાં ?
રૌશનઝોહલ કરને લગી, અપની હકીકતકો બયાં,
અય ભાઈ મેરે તુમ મુનો, કેહતી હું મેં સારા બયાં.
કેગલ શેહરકા બ દશાહ, આયા ચલા રૂબેલમેં,
આયા બ્યાહનેકો યડી, ઉમ્મેદથી યું દીલમને.
વો બાદશાહ હુલાહુવા, આયાબ્યાહકો અપને ઘર,
બાંધા નીકાહ હમદોમને, જદવે કે વકત ગયા બે મર-
રોરો સહી ઉસ વકતમેં, શાહકો ઉઠાકર લે ચલે,
જૈય યે પલંગ ગાયગ હુવા, હો હાથ હૈરતસે મલે.
તકદીરમેં મુજ યું લીખા, બાવાં મીયાં ગુસ્સે હુએ,
રોરો કમીલા સખ કહે, બીબી તુમહેં કયું ના મુવે.
નાશાહલો વહાંસે ચલી, આખીર બનાવા યે મેહલ;
અય ભાઈ તુમ બુજે યહી, મોલા કરેગા જખ ફઝલ.
કામીલ મલેકને તખ કહા, વો બાદશાહ બેહના સહી,
રૌશનઝોહલ કેહને લગી, ક્યા બાત તુમને ખુખ કહી.
કહી મુજકો વહાં તુમ લે ચલો, અય ભાઈ મેરે નવ જવા;
તખ જવાખ ભાઈને દીયા, ઘોડા હૈ ચાકી દેખ વહાં.
અય ભાઈ તુમ ખીંમત કરો, મુજકો બતાઓ દુરસે,
તુમ આએ ફીર અપને મકાં, મેં જાડોંગી ઉસ બાગમેં.
કામીલ મલેક અસવારકર, જખ બેહનકો લેકર ચલા;
તખબેહને કેહવે ભાઈકો, દીલકા સો તુમ મરહમ મીલા.
ચંદરોઝમેં પોહચેરો જખ, વો બાગ દીખાયા દુરસે;
કામીલ મલેક કેહને લગા, બેહના હુકમ હોવે મુજે.
ઘોડા દીયા ભાઈકે તંબે, આપે રખ લેકર ચલી;
કામીલ મલેક રોયા ખંડોત, ઘુસ ગમસતી છાતી જલી.
રૌશન ઝોહલને ઉસવકત, ભાઈકે તંબે યુંકર કહા;
બાઓ સંભાલો શેહર તુમ, અખ મુજકો તુમ સોંપો ખુદા
કામીલમલેક વહાં છેડકર, આયા ચલા અપની જગે;
જોખો અઝીઝાં ફીકર કર, તકદીર કે હેં યે લીખે.
હાનું મુસાફીરયે યહી, હો ગએ મુલકકે બાદશાહ;

રોશનજોહલ ઉસ દેવકી, ચુગલમેં જાતી વાહ વાહ
 રોશનજોહલ ઉસ બાગકે, ચલને લગી રસ્તે ભીતર;
 વચસે મને યક બારગી, વો દેવ જખ આયા નઝર.
 વો દેવ ઉસકો દેખકર, આહાકે અખ ખાઝેં ઇસે;
 છમકો ખુદા છતા રખે, તખ દેવ કયુંકર ખા શકે ?
 રોશનજોહલકો દેખકર, વો દેવ આયા રખર;
 સખઝારદેવ મામુ મીયાં, કયું ગુસ્સા મુજ ઉખર કરો.
 રોશન જોહલકો દેખકર, વો દેવ જખ આયા ચલા;
 સખઝાર દેવ લેકર ઇશમ, મામુછ—મામુછ કહા.
 સખઝાર દેવ પસ દીલમને, હૈરત સતી ખોયા મયા;
 રોશનજોહલકે દેખકર, ઉસ દેવકો આઈ મયા.
 રોશનજોહલકે કદમપર, ઉસ દેવને સરકા રખા;
 બોલા મેં તેરા હું નકર, સોગંદ હૈ મુજકો ખુદા.
 વો દેવ લગકર ફીર કદમ, દોઘાર ખાતાં ઉન કયા;
 રોશનજોહલ કહેને લગી, અખ ખાઓ મુજ મામુ મીયાં.
 તખ દેવ ફીર કહેને લગા, અવ્વસ તુથી મેરી ગીઝા;
 અખ મેં તુજે ખાઉ સોઝ્યું, સોગંદ હૈ મુજકો ખુદા.
 રોશનજોહલકો આદમેં, અપને ઊઠાકર લે ગય;
 ઉસકે હુકમપર સર વરે, હકને ઉસે હા તખ મયા.
 સખઝારદેવ રોશનજોહલ, ચોકી કરે ઉસ બાગકી;
 હું આરઝથી દીલમને, દેખું રીકલ ઉસ સાહકી.
 સખઝારદેવ રોશનજોહલ, દોનુને મીલ ખાંતાં કીયાં;
 અપને વતનકો જોડકર, કયું ઇસ જગહે રેહતેહાં વહાં.
 સખઝારદેલ બોલામુખન, બેઠી મેં હું નોકર વહાં;
 રોશનજોહલને ફીર કહા, કયા કામ કરતે હો મીયાં.
 આદમકા એક મહબુબહયે, સોયા હયે ભીતર બાનમેં
 ચોકીકા મુજકોહે હુકમ, બેઠા હું મેં ઇશ ભમમેં.
 રોશન જોહલને ફીર કહા, કીસકે તુમ્હે નોકર બે હો;
 સારી હકીકત બોલકર, મામુમીયાં મુજકો કહો ?
 ફીર દેવ હું કહેને લગા, રાખ ઇંદરકી શાહપરી;
 મેં બાજ ઉસકા હે ચકી, કરતા હું ઉસકી નોકરી.
 રોશન જોહલ વાકીફ હુઈ, આપની હકીકતસે તમામ;

અબકીરહકીકતવુમ મુનો, અય દોસ્તાં નાહીર કલામ.
 કબજારદેવ કેહને લગા, બ સેલ કર તું બાંગકા ?
 હું ચારહુ હે દીલમને, દૈયુ રાંકલ ઉસ શાહકી.
 દેખો તમાશા બાગદા, મેવે લગે હૈ કમ હજાર;
 બીબી રચા લેકર ચલી, દેખા મકાને ગુલ ઉઝાર.
 રૌશન ઝોહલ ઉસ બાગમે કરને લગી ચૌદશ ચુઝર;
 દેખો અઝીઝાં દોસ્તાં અપના પલંગ આયા નઝર.
 પરદેકે તઈ પસ ખોલકર, દેખા સો જબ શાહેજહાં;
 ખુશી મને હઝે બે બદલ, ઓર ઉમ્મરમેં હે નૌજવાં.
 રૌશનઝોહલ ઉસ વક્તમેં, ફીર શાહકે કદમ લગી;
 શાહેજહાંકો દેખકર રોરો બહાઇથી નહી.
 રૌશનઝોહલ કહેને લગી, વુજ ઇરાકમેં તનમન બલા;
 કબજેશકો અબતરકકર, દીલકા સો તું મહરમ ખીસ.
 રૌશનઝોહલ રોરો કહી, મુજ દરદી કર વુ દવા;
 ફુરખાન મધ વુજ નામપર, વુજ સંગ મુજ રૈહન રવા.
 રૌશન ઝોહલને ઉસ વક્ત, વો ફૂલકી લેકર ચડી.
 શાહેજહાં પ્ર હેર ફેર, કરને લગી ઉસ્કી ધડી;
 ઉકવતશાહ છતા હુવા, ક્યાથી ક્યામતકી ઝડી.
 શાહેજહાં હુસવાર હો, બોલા મુખન અય શાહપરી.
 પરદમેં મુજ લૈંડી ગીતો, મુજદો વુઝે અય ખાદશાહ;
 ઇસ તોરસે કી આજઝી, તખ શાહને હું કર કહા.
 શાહેજહાં કહેને લગા, વુમ આપકો ઝાહેર કરો ?
 અપની હકીકતસે મુજે, અય બનેમન માહીર કરો,
 રૌશન ઝોહલ કહેને લગી, નૌશીરવાં કે વુમ પીસર;
 શાહી હુઈ રૂબેલમેં, નૌશાહ અલમકે વુમ પીસર;
 નૌશીરઅલમ રૌશનઝોહલ, નૌશીરવાં-શાહેજહાં;
 શાહેજહાં રૌશનઝોહલ, હાઝીર બે હે બીબી મીયાં.
 શાહેજહાં બોલા તલી, ઉસ ચોહરકાં બોલો ઇસમ.
 રૌશનઝોહલ કહેને લગી, બતમાઈ મેં હકકી કસમ;
 નૌશીરવાં કોંગલ ચોહર, નૌશાહઅલમ રૂબેલમેં;
 શાહી હકીકત ફીર કહી, તખ શાહ હુવા દીલગીરમેં.
 રૌશનઝોહલકા ઉસવક્ત, શાહને લગાયા તખ ગલે;

બીબીમીયા રોએ બહોત, આંખુ સતી નાલે ચલે.
 રોશનઝોહલ રોરો કહી, કંઈ બરસ તક ખેચી બલા;
 સાજન તેરે અખ વરસકા, કુજકો તું અખ શરખત ખીલા?
 રોશનઝોહલ રોરો કહી, મેં હુમ વતનસે બે વંતન;
 કેહનીથી હકસે રાતદીન, કહાં હોએગા મેરા સજન.
 શાહેજહાં કહેને લગા, તુમ પર ફીદા થે બાન હે;
 લેકીનુ પકા હું કેદમેં, અખ શાહપરી દરખ્યાન હે.
 શાહેજહાં રોશનઝોહલ, દોનુને મુખ ધોયા વહા;
 મેવે સો લે કંઈ તરહ કે, ખાએસો બીબી ઓર મીયાં.
 વોહ દીન ગુઝારા અશમેં, ઉસવકત ફીર સોયા ખીયા;
 ફીર ઉસ છડીકો હેર ફેર, ફીર શાહકો મુરદા કીયા.
 ખરદા પદ્મમકો બાંધકર, આમ સો વો જખ દેવ કન;
 રોશનઝોહલ કહેનેલગી, કયા બાગ હે અમનો અમન.
 તખ દેવને ઉસ વકતપર, રોશનઝોહલકો મું કહા;
 વોહ શાહપરી આવે યકી, મે તુમકો અખ સખું છીયા.
 આદમ બશરકી ખોએપર, ઉસને મુજે ચોડી રખા;
 વો આકે દેખે મર તુજે, આવેગી વો દોનું કૈખા.
 એક કેહડીથી ઉસ જગહેશ, ઉસકો સુલાયા ઉસ લીતર;
 મેહ સખ તમાશા દખતી, ઇસકો ન કોમ દેખે મગર.
 એક દો ઘડી લહજા પીછે, વો શાહપરી આમ વહાં;
 ફીર ઉસ છડીકો હેરફેર, છતા કીયા શાહેજહાં.
 શાહેજહાં ઓર શાહપરી, દોનુંને મુખ ધોયા વહાં;
 પોશીદા હોકર દખતી, રોરોકે દાલીઆં જવાં.
 શાહેજહાં ઓર શાહપરી, દોને મુખાવે નેમતાં;
 રોશન ઝોહલ યહાં એકલી, ખાવે પછાડી આહ વહાં.
 શાહેજહાં ઓર શાહપરી, દોનું તમાશા દખતે,
 રોશન ઝોહલ વહાં એકલી, થરથર પુકારે કુજતે.
 શાહેજહાં ઓર શાહપરી, દોનુને ઘવાબે ખુશ કીયા;
 રોશન ઝોહલ રોરો કહી હેઠે ખુદાને કયા કયા.
 શાહેજહાં ઓર શાહ પરી, દોનું સોતે ફરપર;
 રોશન ઝોહલ યહાં એકલી, જેસા તવા હે આગપર.
 શાહેજહાં ઓર શાહપરી, દોનુને ફીર પીતી શરાબ

રૌશન ઝોહલ રહ્યાં એકલી, દીલ જલ ગયા નૈસા કબાખ
 સાહેબહાં ઓર શાહપરી, દોનું કરે નાજો નઅમ;
 રૌશન ઝોહલ રહ્યાં એકલી, ખાવે પછાડી ઓર સમ.
 સાહેબહાં ઓર શાહપરી, દોનુને ખુશ બાતાં કયા;
 રૌશન ઝોહલ રહ્યાં એકલી, જાગે બીચારી આહ વહાં.
 સાહેબહાં ઓર શાહપરી, દોનું ગલે લાગે વહાં;
 રૌશન ઝોહલ રહ્યાં એકલી, ફહશત સતી જાગે વહાં.
 સાહેબહાં ઓર શાહપરી, દોનું મુને કાનુસે રાગ;
 રૌશન ઝોહલકે તનમને નૈસી ચલે હોલીકી આગ.
 સાહેબહાં ઓર શાહપરી, ખુશબો લગાએ લરલરી;
 રૌશન ઝોહલકો ઉસ વકત, લરજુસે ઠંડ આકર ચડહી.
 સાહેબહાં ઓર શાહપરી, ફૂલોંની ખાસી સેજ પર;
 રૌશન ઝોહલ રહ્યાં એકલી, હૈયે ચે સોઘ ધુલપર.
 સાહેબહાં ઓર શાહપરી, કયા ખુબ હૈ ધસ બાગમેં;
 રૌશન ઝોહલકો ઉસ વકત, દીલ જલ ગયા હૈ દાગમેં;
 સાહેબહાં ઓર શાહપરી, દોનુને દેખા નાચ ખુબ;
 રૌશન ઝોહલ રહ્યાં એકલી, નૈસી ગધ પાનીમેં કુખ.
 સાહેબહાં ઓર શાહપરી આંખુ મને આંજ કાખળ;
 રૌશન ઝોહલ રહ્યાં એકલી, ગોયાકે ઉસ આંધ અજલ.
 સાહેબહાં ઓર શાહપરી, દોનું હુવે નહા ઘોકે સાફ;
 રૌશન ઝોહલ રોરો કહી, મેરે ગુન્હા હકકર મન્યાફ.
 હરહાલ ફીર હો ગર્મ મુખોહ, ફીર શાહસે માંગી રક્ષ;
 ફીર દીન આઠ ગુઝરે પીછે, તુમ હમ મીલકેગા ખુશ.
 ફીર શાહકો મુરદા કીયા, લશકરકો લેકર ફીર ચલો;
 રૌશન ઝોહલકી ઉસ વકત, તમ ગમસતી છાતી જલો.
 ફીર શાહપરી બોલી મુખન, ધનિશાનકી બો હૈ સડી;
 ઉસ દેવકો ચોકીકી ફીર, તાકીદ કર કર વો ગધ.
 આદમખસરકી તાક પર મૈને તુજે રહ્યાં દે રખા;
 અબ હુકકર ખા તું ઉસે, તબ દેવને બેહતર કહા.
 લશકરકો લેકર ફીર ચલો, વોહ શાહપરી અપને વતન;
 રૌશન ઝોહલકો ઉસવકત, રાહત હુમ અચ્છો અમન.
 રૌશન ઝોહલ કહેને લગી, મામુમીયાં કયા ફેહ ગધ.

દેવે દીલાસા દેવ તબ, મત જોઈકર બીબી સહી.
 બાવું કહા ઈસ બાગમેં, બીબી તું દે બેટી મેરી;
 જુદત જો દે દીન આઠકી, તબ ભગ ન આવે વૈ પરી.
 રોશન જોહલ ખુશ વકત હો, ફીર બાગકે આંદર ગધ;
 કર ઉસ છડીકો હેરફેર, રાહજેઝહાં બેલો સહી.
 આપને વતનકો ઠાઠકર, ઈસ બાગ કયું આપ વહાં ?
 રોશન જોહલ ફેહને લગી, તુમકો પરી જબ હે ગધ;
 ઉસ દીનસે મેં જંગલમને, વેહતી જો હુંગી એકલી.
 ઈક દો મુસાફીર રાહ ગુઝર, આંખે ચલે ઈસ બાગમેં;
 જારા તમાશા રખકર, ફીર વે ચલી જંગલમને.
 આંખે ચલે મેરે મેહલ, પસ રાતકો ગુઝરાનકર.
 આપસમને બાતાં કરે, પસ રાતકો ગુઝરાનકર.
 આપસ મને બાતાં કરે, વોહ દો મુસાફીર સરખસર.
 મેં દીલમને સમજી સહી, તહકીક હે મેરા પીયા;
 જારા મુઠક ઉન સોંપ કર, ફીર આપ વહાં પોંહયા ગયાં.
 સખજાર દેવ જોડી કરે, ઈસ બાગકી લાલક પીયા;
 ઉસ દેવસે મેં આ મીલી, તબ દેવ મુજ રીજા કીયા.
 ફીર દેવને મુજકો કહા, ઇસ બાગકી તું ચોલ કર;
 મેને રજા લેકર ચલી, તબ આગમેં બનેાજગર.
 બહવાલ સખ જાહીર કયા, રોશન જોહલ ઉસ શાહસે.
 શાહેજહાં ખુશ હો કહા, કુરખાન હું દીલબનસે.
 શાહેજહાં રોસનજોહલ, મીઝમએ સો બુ રીરોશકર;
 વેહ એરો—અશરતકા બયાં, કયું કર કહું પુરા મગર.
 હરહાલ ગુઝરે આઠ દીન, ફીર શાહને કું કર કહા;
 બબ બઆ બીબી દેવ કન ? ફીર કલ મીઝાવેગા ખુશ.
 જુરદાં સો કર ફીર શાહેજહાં, ઉસ દેવસે બાકર મીલી;
 ફીર દેવને બોલા મુખન, બીબી તું સોજ એકલી.
 રોશન જોહલ ફીર છીપ રહી; ઉસ ઠોડીમે ઉસ પડી
 ઈક દો પડી ગુઝરે પીઝ, આપ વહાં વો શાહપરી.
 ઉસ શાહપરીકી નાકમેં, આપ દે બો ઈનશાનકી;
 સખજારદેવકોં તુખ કહા. તહકીક બો દે રાંકડી
 હુસે હોકર ઠેહને લગી, વો શાહપરી કું કર મુખન,

યા કોઈ હે આદમ બચા, યા કોઈ હે આધ સોઝન.
 ચેહરા સો શાહકા દેખકર, કીર શાહપરીને થું કહા;
 ચોરી હે મેરી શાહસે, અબ મેં કરું તેરી દવા.
 કીર અપને લશ્કરકો કહા, અબ લેચલો શાહકા પલંગ ?
 નાશાહ હોકર લે ચલી, વો શાહપરી આધ સો તંગ.
 સખઝારદેવ એર ફેજ સખ, શાહકા પલંગ લેકર ચલી;
 દેખો અછીઝાં દોસ્તાં, રૌશન ઝોહલ કીર એકલી.
 રૌશન ઝોહલ કીર એકલી, રોરો પુકારી ઝાર;
 શાહજહાં કો યાદકર, તહકીક રોતી આહ માર.
 રોરો પુકારે આહ આહ, યહાં કોઈ દેવ આતા નહીં;
 રોરો પુકારે આહ આહ, કોઈ બાગસુજ ખાતા નહીં.
 રોરો પુકારે આહ આહ, કોઈ તીર સુજ લગતા નહીં;
 રોરો પુકારે આહ આહ, કયા વો નીકલ સંકતા નહીં.
 રોરો પુકારે આહ આહ, હુઈ મેં વતનસે બે વતન;
 રોરો પુકારે આહ આહ, લગયો ને ચે કિસકો ભગન.
 રોરો પુકારે આહ આહ, ઇસ જીવસે આધ મેં તંગ;
 રોરો પુકારે આહ આહ, છીપલા પડું અબ હો પતંગ.
 રોરો પુકારે આહ આહ, ઇસ કોઠડીમેં એકલી;
 રોરો પુકારે આહ આહ, કયું શાહ મેરા તું લે ચલી ?
 રોરો પુકારે આહ આહ, તુજ વાસ્તે પકડી જંગલ;
 રોરો પુકારે આહ આહ, ચે હુખ કરું જો કીસ બગલ;
 રોરો પુકારે આહ આહ, તકદીરસે કરતી ગીલા;
 રોરો પુકારે આહ આહ, ઇસ જીનેસે મરના લલા.
 રોરો પુકારે આહ આહ, રૌશનઝોહલ કેહતી ખુશ;
 રોરો પુકારે આહ આહ, કયું હકકયા સુજસે ભુલા ?
 રોરો પુકારે આહ આહ, અબ શાહ કહા દેખું નઝર;
 રોરો પુકારે આહ આહ, અબ શાહપરી લેગઈ કીધર !
 રોરો પુકારે આહ આહ, કહાં હું અબ જાની મેરા;
 રોરો પુકારે આહ આહ, અબ કહાં દરસ દેખું તેરા !
 રોરો પુકારે આહ આહ, અબ યહાં ઉમ્મર કરના તમામ;
 રોરો પુકારે આહ આહ, કાદીર સોંપા હે કામ.
 રોરો પુકારે આહ આહ, શાહજહાં—રૌશનઝોહલ;

તોતેને બીબીકો કહા, પોહ્યા બયાં જખ ઇસ મહલ.
 પોહ્યા બયા જખ ઇસ મહલ, તોતેને બીબીકો કહા;
 બઓ કરો ખુશહાદયાં, અય બીબીવકત થોડા રહા.
 બીબી સોજન કહેને લગી, યે જ્ઞાત અખ ઝાહીર કરો?
 ઉસદી હકીત સરખમર, મહબુબેમન માહેર કરો?
 શાહેજહાંસે ફીર મીલી, યા નઇ મીલી મુજકો કહો;
 સોગંદ હે તુજકો ખુદા, તોતે મીયાં કયું ચુપ રહો?
 બીબી સોજન તોતેકે તઇ, કેહવે કે ફીર કહો કયા હુવા?
 રોશન ઝોહલ રોતી રહી, યા કહીં મીલાપ ઉસકા હુવા.
 બીબી સોજન તોતેકે તઇ, લે ગાદમેં કરતી પ્યાર;
 રોશનઝોહલ નઝીમીદહો, ધરકો ચલી કયા આહમર.
 તોતા સો ફીર કહેને લગી, મઝકુરકો સારે તમામ;
 અખ દીલ લગાકર સખ સુનો, અય હોસ્તાં નાહીર કતામ.
 બીબીકો દેખો ગાદમેં; તોતેને બોલી ફીર અખાં;
 રોશનઝોહલકી ખાતકો, કરતા હે તોતા સખ અયાં.
 રોશન ઝોહલ રોરો કહી, હે હે મેરે વાહે જહાં,
 વયસે મને ઝોક ખાંરગી, સખઝાર દેવ આયા વહાં.
 રોશનઝોહલકોદેખકર, સખઝાર દેવ કહેને લગા,
 ગમગીન હો કીસવાસ્તે, બોલો સુખન મુજસે કહા.
 સખઝાર દેવકો દેખકર, ઝીયાદા કીયા ફીર દરદોગમ,
 રોશનઝોહલકો દેખ તખ, ઉસવકત આ લગા કદમ.
 સખઝાર દેવ કહેને લગા, તેરા હુકમ સરપર ધરં,
 ઇસવકતમેં જો તું કહે, વો ચીઝ લા હાઝીર કરં.
 રોશનઝોહલ તુજ વાસતે, અખ આન પોહ્યાંયામેં વહાં,
 યા કહેતો મેં પાસહી રહું, યા કહેતા લેખઝોં મકાં,
 આદમખશરકી ખાતપર, વો શાહપરી હોગઇ ગઝખ.
 ઉસનેદી અખમુઝકો રઝા, દુખ રખા નોકર હે અખ.
 તુજ વાસ્તે મેં નોકરી, તજકર યે મેં ધરકો ચલા,
 હે હે હઝાર અફસોસ હે, કયું રોતી હેં તું દીલજલા.
 રોશનઝોહલ તું, બો અખ, હજરત મુલેમાંકો ફસમ;
 જો તું કહે સો મેં કરં, સખઝાર દેવ મેરા ઇસમ.
 રોશનઝોહલ કહેને લગી, મેરા મીયાં શાહેજહાં;

આમથી મેં ઉમ્મદકર, નાખુશ રહી મામુ મીયા.
 સખઝાર દેવ બોલામુખન, બીબી તુને હરકત કરી;
 વો શાહપરી કેહતીથી સચ, મુજ શાહસે ચોરી કરી.
 અમ મેંને ખુશ દીલ મને, તહકીક હૈ તેરા મીયાં,
 અપને વતનકો છોડકર, ઇસવાસ્તે આમ યહાં.
 શીર દેવ યે બોલા મુખન, બીબી તુમહેં અમ લે ચલું;
 લૈકીન હૈ તુમસે યકશરત, ઉસ બાગમેં પગ ના ધરું.
 મામુમીયાં ક્યા હૈ સખખ, ઝાલીર કરો મુજકો તુમહેં;
 ગુલખેર દેવ બૈઠા હૈ યહાં, ચોરી કરે ઉસ બાગમેં.
 વો બહોતઝાલીમ હૈ નશર, દખે તો ખા જાવે અપન,
 ઇસ વાસ્તે તુમકો કહું, મુન બાત મેરી ગુલખદન.
 તું બૈઠ ગરદનપે મેરી, તુજકો મેં પોહ્યાગિં અલી;
 ગુલખેર દેવ મામુમીયાં કેહ તુકે ના ખાવે કલી.
 સખઝાર દેવ અસવાર કર, ગરદન ઉપર જખ લે ચલા;
 વો બાગ દખા દુરસે, ઉત છોડકર પીછા વલા.
 રૈશનઝોહલ ઉસ બાગકે, ચલને લગી રસ્તે તરફ;
 વયસે મને એક બારગી, ઉસ દેવસે બોલી હરફ.
 ગુલખેર દેવ મામુમીયાં, રૈશનઝોહલને તખ કહા,
 પસ દેવ અપને દીલમને, ઉસ દેખકર હૈરત રહા !
 આદમ બશરકો દેખકર, અપની અકલકો ખો ગયા.
 હૈ હૈ મૈં ક્યું ખાકેં ઇસે, જયસા દીવાના હો ગયા.
 રૈશન ઝોહલકો દેખકર, ગુલખેર દેવને સર રખા.
 તેરે હુકમપર સર ધરું, કહાંસે તું આઈ હૈ કહા ?
 એકલાખ બરસકી શાહપર, રેહતે હૈં હમ આદમસે દુર,
 કોઇ ન જાન યહાં આ શકે, તું આઈ હૈ મેરે હઝર !
 સોગંદ હૈ તુમકો ખુદા, અપના ઇસમ મુજકો કહો ?
 હઝરત સુલેમાંની કસમ, મુજપાસ અખયહાં તુમ રહો.
 ગુલખેર દેવ મામુમીયાં રૈશનઝોહલ મેરા ઇસમ.
 કુરબાન ગઈ તુજનામપર, અખ તુમ કરો મુજપર રહમ ?
 ગુલખેર દેવ રૈશનઝોહલ મીલગએ સો જુ' શીરોસકર:
 યે સખ નશીખુંકાલીખા, ખુજો તુમહેં કરકર ફીકર.
 ગુલખેર દેવ લે ગાકમેં, રૈશનઝોહલ કો લે ચલા;

ઉનસત હુઈ મુજ જાનકો, રેહતા હમેશાં એકલા.
 મામુમીયા કયા હૈ સખખ, કયું રેહતે હો તુમ એકલે;
 અપની હકીકત મુજકહો, ? અખ આખે દીન દેખો લલે;
 રાજ ઇંદરકી શાહપરી, સખમેં જો વો સરદાર હૈ,
 યે બાગ હૈ ઉસકા યકીં, ઇસમેં ઉસીકા યાર હૈ,
 ઉસને મુજે નાંકર રખા, બોલી નીગહેબાની તું કર,
 એકી કરું ઇસ બાગકી, સુનકે હકીકત સરખર.
 મુલખેર દેવ રૌશનઝોહલ, ખુશ વકત હો દોનું જને,
 રૌશનઝોહલ દીલમેં કહી, હૈ મુજ રઝા જાઉં ઉસકને.
 રૌશનઝોહલ રોરો કહે, તડપું યહાં મેં રેતમેં,
 રૌશનઝોહલ રોરો કહે, કયા દુખપડા મુજ દીલમને,
 રૌશનઝોહલ રોરો કહે હૈ હૈ એકલી કયું રહું;
 રૌખનઝોહલ રોરો કહે, હૈ હૈ મેં દુખ કીસકો કહું.
 રૌશનઝોહલ રોરો કહે, કોઈ દેવ મુજ ખાતા નહીં
 રૌશનઝોહલ રોરો કહે, અખ છોતો કોયે ભાતા નહીં.
 રૌશનઝોહલ રોરો કહે, અય મા જની હોતી ન તુમ,
 રૌશનઝોહલ રોરો કહે, મા બાપ બીન કહું કીસકો ગમ.
 રૌશનઝોહલ રોરો કહે, સારા કબીલા ફીર ગયા,
 રૌશનઝોહલ રોરો કહે, નઈ કોઈ દીલાસેકો રહા.
 રૌશનઝોહલ રોરો કહે, હૈ હૈ ખુદામેં ના મુઘ,
 રૌશનઝોહલ રોરો કહે, આર મુખકે અખ લાગીર હુઘ.
 રૌશનઝોહલ રોરો કહે, અખ કહાં ગયા મેરા વો મુખ,
 રૌશનઝોહલ રોરો કહે, શાહકા હુવા હૈ મુજકો દુખ.
 ચોહવા બયાં જખ ઇસ મેહલ, તોતેને બીબીકો કહા,
 જાઓ કરો ખુશ હાથ્યાં, અય બીબી વકત થોડા રહા.
 બીબીસોજન ઉસ વકતમેં, તોતે કે તંઘ જખ કી નીદા,
 મેં ઊસ તરફ જાઉં નહીં, સોગંદ હૈ મુજકો ખુદા.
 તોતે મીયાં ઇસ બાનકો, પુરી કરો મેરે અગલ,
 શાહેજહાંસે ફીર મીની, યા નઈ મીલી રૌશનઝોહલ.
 શાહેજહાંસે ફીર મીલી, યા બાગમેં રોતી રહી.
 બોલો મુખન તોતે મીમાં કહો ખાત ફીર મુજકો સહી,
 તોતા સો ફીર કેહને લગા, મઝકુરકો સારે તમામ.

અખદીલલગાકર સખ સુનો, દોચાર હે નાદીર કલામ.
 તોતા સો ફીર કહેને લગા, અય મોમેનો વકતે વુસુલ,
 સારી હકીકત ફીર કહી, ખુજે ખુદા ખુજે રમુલ.
 રૌશનઝોહલ ઉસ બાગમે, રૌરો વો કરતીથી બયાં.
 રૌશનઝોહલકે પાસ જખ ગુલખેર દેવ આયા વહાં,
 રૌશનઝોહલકો દેખકર, ગુલખેર દેવને તખ કહા,
 ગમગીન હૈ કીસ વાસ્તે, કેહ તુ મુખન અય સાહેબા.
 ગુલખેર દેવકો દેખકર, ઝીયાદા લગી રોને મગર,
 બીબી તું જા ઇસબાગમે દીતી રઝા જા સૈર કર.
 ફીર દેવ તું કેહને લગા, ઇસ બાગમે તું સૈર કર ?
 રૌશનઝોહલ ખુશહો કહી, કયા ખાત હૈગી ખુખતર.
 રૌશનઝોહલ દોડી ગમ, અપના પલંગ દેખા નઝર,
 પરદા પલંગસે ખોલકર, દેખા સો જખ અપના શૈહર,
 વો ફુલકી જોથી છડી જમનેસે દાઝે રખ કહા;
 શાહેજહાંકા નામ લે, ઉઠ બેઠો તુમ મેરે પીયાં,
 બીબી મીયાં ખુશ વકતહો, દોનુને મુખ ઘોયા વહાં,
 મેવે લીઝે કંઈ તરહકે ખાઝે સો બીબી ઝોર મીયાં.
 શાહેજહાં કેહને લગા, બીબી કહો કયા હૈ ખખર ?
 ઝોર આપકે દેખે સતી ઠંડા હુવા મેરા જગર.
 બીબી કહી મેરે મીયાં, નંદ હો અસલકે બાગમે;
 વહાંસે પલંગ લાયા ઉઠા, આઝે ચલે ઇસ જગમે.
 યક લખ ખરસકી રાહપર, વો બાગ ડોડા હૈ તુમહે;
 સખઝાર દેવ ગરદન ઉપર, અસવારકર લાયા હમે.
 ગુલખેર દેવ ચોલી કરે; ઇસ બાગકી અય બાદશાહ;
 મેં ઉસ્સે ફીર આકર મીલી, તખ ઉસને દી મુજહો રઝા.
 સારી હકીકત ખોલકર, બીબી કહી શાહકે અગલ;
 લાચાર હું શાહેજહાં, મેરા ન કુછ ચલતા અમલ.
 બીબી મીયાં ખુશવકતહો, મેવેકો ખાયા ભર શીકમ;
 પાની પીયા ખુશદીલસતી, કી રૂહકો ખુશ તાઝાદમ.
 બીબીમીયાં ઉસ વકતપર, દોનુને ખવાબે ખુશ કયા;
 રૌશનઝોહલને શાહકો, મહકુઝ સોહેખતસે કયા.
 વો દીન ગુઝારા ઝૈરામે, ઉસ વકતપર સોયા પીયા;

શીર ઉસ છીકો હેરદેર, ઉસ શાહકો મુરદા કયા.
 પરદા પલંગકો બાંધકર, ઓર આપ આઈ દેવકન;
 બોલી સુખન રોશનઝોહલ, કયા બાગ દે અમનો અમન.
 શીર દેવને યુકર કહા, હુમકો છીપાકર મેં રખું;
 વો શાહપર આવે યકી, ગાહીર પડે તો કયા કરું.
 એક કોઠડીકે દરમ્યાં, યે જાકે બેઠી એકલી;
 વયસે મને યક બારગી, વો ફેજ જખ આઈ ચલી.
 શાહેજહાંકે પાસ જા, વો શાહપરી બેઠી સો જખ;
 કહેને લગી અય સોહલ્યાં, આદમકી બો આતી દે અખ.
 સખ સોહલ્યાં કહેને લગી, ધનસાનકી તાકત નહીં;
 કોઈ ન જાન યહાં આસકે, યે ખાત ના હોવે કહી.
 એક લખ બરસકી શાહપર, ઇસ જગસે આદમ દે સો દર;
 કરતી હે કયા દીવાળી, કયું આ સકે તેરે હઝર?
 પરદા પલંગસે બોલકર, દેખા સો જખ શાહેજહાં
 હઝરત મુલેમાંકી કસમ, તહકીક હે ધનસાં યહાં.
 ચેહરા સો દેખા શાહકા, બોલી કે ચોરી ફીર કરી;
 ગુલબેર દેવકો શીર કહા, કયસી કરે હું નોકરી?
 ફીર શાહપરી કહેને લગી, તહકીક ચોર શાહકો લગાં;
 અખ ફીર ઇસે મેં લે ચલું, કોઈ ચોર હે ઇસકા સગા.
 ફીર અપને લશકરકો કહા, અખ લે ચલો શાહકા પલંગ;
 નાશાહ હોકર લે ચલી, વો શાહપરી આઈસો તંગ.
 ગુલે ખેરદેવ ઓર શાહપરી, ઓર ફેજ શાહકો લે ચલી;
 દેખો અઝીઝાં દોસ્તાં, રોશનઝોહલ ફીર એકલી.
 રોશનઝોહલ ફીર એકલી, રોરો પુકારી ઝાર ઝાર;
 શાહેજહાંકો યાદ કર, તહકીક રોતી આહ માર.
 રોશનઝોહલ રોરો કહે, દેખો કહીં ઉજડા કુવા;
 ઉસમેંસો મેં જાકર પડું, જાની ન મેરા અખ હુવા.
 રોશનઝોહલ રોરો કહે, કખ છેડા દુખકા આયસા!
 રોશનઝોહલ રોરો કહે, યે જીવ કખ સુખ પાયગા.
 રોશનઝોહલ રોરો કહે, અખ જી સતી આઈ સો તંગ;
 રોશનઝોહલ રોરો કહે, અપના પડું અખ હો પતંગ.
 રોશનઝોહલ રોરો કહે, કખતક યે જોંસુગી બસાં;

રૌશનઝોહલ રૌરૌ કહે, હુંએ કહું મેં કીસકો યા અલ્લાહ.
 રૌશનઝોહલ રૌરૌ કહે, મેં હું વતનસે એ વતન;
 રૌશનઝોહલ રૌરૌ કહે, કૌન અબ્બ કરે મેરી જતન?
 રૌશનઝોહલ રૌરૌ કહે, મારું કઠારી પેટમેં;
 રૌશનઝોહલને ઉસ વક્ત, ગુલખેરકો દેખા સામને.
 તખ્ત દેવને સીજદા કયા, રૌશનઝોહલકો ઉસઘડી.
 સોગંદ હૈ મુજકો ખુદા, મેં તુજ કરંગા ચાકરી.
 વો દેવ તખ્ત બોલા સુખન, તેરે હુકમપર સર ધરું.
 ઈસ વક્તમેં જો તું કહે, વો ચીઝ લા હાઝીર કરું.
 હઝરત મુલેમાંકી કસમ, તેરે હુકમસે ના ફીરું;
 રૌશનઝોહલ તુજ નામપર, દીલખાન મેં કુરબાં કરું:
 પસ દેવસે બોલી સુખન, મેરા ચીયાં શાહેજહાં,
 આઈથી મેં ઉમ્મીદ કર, નાખુશ હું આમુમીયાં.
 એક લાખ ખરસકી રાહપર, તુમસે સો કયું આયા ગયા?
 સખઝારદેવ હૈ ભાઈ યક, મુજકો સો વો પોહ્યા ગયા.
 પસ દેવ દેરતમેં રહા! જખ વો મુતા શાહકા ઇસમ;
 કહેને લગા રૌશનઝોહલ, દીલમેં નકર અપને તું ગમ.
 બોલી યે શાહ તહકીક કર, મામુમીયાં તુમ બુજ્યો.
 શાહેજહાં કે પાસ અબ્બ, મુજકો સો પોહ્યા દીજ્યો;
 રૌશનઝોહલ ઉસ દેવકો, સારી હકીકત ફીર કહી.
 મામુમીયાં તુમ બુજ્યો, યે ખાત મેં આખીર કહી.
 ફીર દેવ યે બોલા સુખન, બીજી તુમહેં અબુ લે ચલું;
 લેકીન હૈ તુમસે યક શસ્ત, ઉસ બાગમેં નઈ પગ ધરું.
 મામુમીયાં કયા હૈ સખખ, ઝાહીર કરો મુજકો તુમેં?
 કરમાહ દેવ બૈઠા હૈ વહાં, ચૌકી કરે ઉસ બાગમેં;
 રૌશનઝોહલ કહેને લગી, શાહકો પરી કહાં લે ગઈ?
 રખા ઉસે હૈ કીસ જરહે, બોલો અબ મામુ તુમ સહી!
 હૈ સાત દરયાકે લીતર, કરમાહ દેવ ઉસ નામ હૈ,
 યક બાગ ઉસકા હૈ યકીં વહાં, શાહકા બીસરામ હૈ.
 હમ સખમને સરદાર હૈ, ઉસકા હુકમ હૈ સખ ઉપર;
 જો ચાંહે વો પલમેં કરે, અદનાકો આલા મોઅતખર.
 હૈ સખ મને સરદાર વોહ, ઉસકા હુકમ હૈ સખ ઉપર;

ਉਸਕਾ ਛੁਕਮ ਮਰੀ ਹੈ ਅਯ, ਛੁਮ ਸਭ ਦੇਵੁੰ ਤੇ ਸਰ ਉਪਰ.
 ਵੋ ਹੈ ਅਯ ਛੁਮਸਭ ਮਨੇ, ਉਸਕਾ ਛੁਕਮ ਹੈ ਬੀਤਰਦ;
 ਕੁਲ ਦੇਵ ਭਨ ਕੁਰਘਾਨ ਹੈ, ਗੁਲਘੇਰ ਦੇਵ ਘੋਲਾ ਛੁਰਦ.
 ਕੁਰਮਾਛ ਦੇਵ ਲੇਕਰ ਖਸਮ, ਘਰ ਪੀਠੇ ਕਰਤੁਂ ਸਲਾਮ;
 ਰੈਸ਼ਨਝੋਲਲ ਧੁਯ ਦੇਖਕਰ, ਤਰਫ਼ੀਕ ਵੋ ਛੋਵੇ ਗੁਲਾਮ.
 ਰੈਸ਼ਨਝੋਲਲ ਅਸਵਾਰ ਛੋ. ਗਰਦਨ ਉਪਰ ਮੇਰੇ ਕਛਾ;
 ਤੁੰ ਅਯ ਛੁਸ਼ਧਾਰ ਛੋ ! ਮਤ ਘੋੜਕਰ ਫੀਲਮੇਂ ਘਰਾ.
 ਰੈਸ਼ਨਝੋਲਲਕੋ ਕਰ ਸਵਾਰ, ਗੁਲਘੇਰ ਦੇਵ ਲੇਕਰ ਬਲਾ;
 ਫੁਲਸ਼ਾਤਸਤੀ ਰੋਰੋ ਕਛੇ, ਧੇ ਭਵ ਭਵੇ ਵੋ ਤੋ ਲਲਾ.
 ਐਕ ਐਕ ਭਲੰਗ ਫਰਧਾਉਕੇ, ਉਕਰ ਸੋ ਭਵੇ ਵੋ ਬਲਾ,
 ਰੈਸ਼ਨਝੋਲਲ ਰੋਰੋ ਕਛੇ, ਅਛਲਾਛ ਤੁੰ ਮੁਯਸੇ ਮੀਲਾ.
 ਛੁਰਛਾਲ ਧੋਲ'ਬੇ' ਉਸ ਮਕਾਂ, ਫੌਘਾ ਮਕਾਂ ਭਯ ਛੁ ਅਛੁ;
 ਗੁਲਘੇਰਦੇਵ ਧੋਲ'ਬਾ ਬਲਾ, ਧੇ ਭਯ ਬਲਾ ਉਸ ਕੁਧਰ.
 ਰੈਸ਼ਨਝੋਲਲ ਕੁਰਮਾਛ ਕੋ, ਫੌਘਾ ਅਯਾ ਹੈ ਐਕ ਪਛਾਤ;
 ਸਰਅਸਮਾਸੇ ਹੈ ਲਗਾ, ਐਰ ਤਨ ਫਰਾਤ ਹੈ ਐਸ਼ੁਮਾਰ.
 ਰੈਸ਼ਨਝੋਲਲਕੋ ਫੌਘਕਰ, ਵੋ ਦੇਵ ਭਯ ਆਧਾ ਬਲਾ;
 ਕੁਰਮਾਛ ਦੇਵ ਮਾਮੁਮੀਯਾਂ, ਰੈਸ਼ਨਝੋਲਲਨੇ ਤਯ ਕਛਾ.
 ਕੁਰਮਾਛ ਦੇਵ ਉਸ ਵਕਤਮੇਂ, ਅਪਨੀ ਅਕਲਕੋ ਘੋ ਗਯਾ ?
 ਰੈਸ਼ਨਝੋਲਲਕੋ ਫੌਘਕਰ, ਉਸਕਾ ਫੀਵਾਨਾ ਛੋ ਗਯਾ.
 ਵੋ ਫਲ ਫੈਰਤਮੇਂ ਰਛਾ ! ਰੈਸ਼ਨਝੋਲਲਕੋ ਫੌਘਕਰ,
 ਅਭਯਸਕੇ ਵੋ ਫੈਰਾਨਥਾ, ਕਥੁੰ ਆਧਯੇ ਆਧਮ ਅਸ਼ਾਰ !
 ਫੀਰ ਦੇਵਨੇ ਸਰਕੋ ਰਘਾ, ਰੈਸ਼ਨਝੋਲਲਕੇ ਕੁਧਮਪਰ;
 ਰੋਰੋ ਕਰੇ ਥੁੰ ਆਯਝੀ, ਕੁਰਘਾਨ ਹੈ ਮੇਰਾ ਭਯਰ.
 ਰੋਰੋ ਕਛਾ ਫੀਰ ਦੇਵਨੇ, ਕਥਾ ਨਾਮ ਹੈ ਕਛੋ ਮੁਯਅਗਲ ?
 ਮਾਮੁਮੀਯਾਂ ਕੁਰਘਾਨ ਗਧ, "ਛੋਤੇ ਹੈ ਮੁਯ ਰੈਸ਼ਨਝੋਲਲ.
 ਕੁਰਮਾਛਦੇਵ ਰੈਸ਼ਨਝੋਲਲ, ਮੀਲਗਯੇ ਸੋ ਭੁੰ ਰੀਰੋ ਸ਼ਕਰ;
 ਧੇ ਸਭ ਨਸੀਯੁਕਾ ਫੀਘਾ, ਭੁਯੇ ਰੁਛੇਂ ਕਰਕਰ ਫੀਕਰ.
 ਕੁਰਮਾਛਦੇਵ ਭਯ ਗੋਧਮੇਂ, ਰੈਸ਼ਨਝੋਲਲਕੋ ਲੇ ਗਯਾ;
 ਕੁਰਮਾਛ ਦੇਵ ਪਸ ਅਪਮੇਂ, ਗੋਧਾ ਫੀਵਾਨਾ ਛੋ ਗਯਾ;
 ਕੁਰਮਾਛ ਦੇਵ ਰੈਸ਼ਨਝੋਲਲ, ਬੀਕੀ ਕਰੇ ਉਸ ਆਗਕੀ;
 ਉਸਕੇ ਧੇ ਫੀਲਮੇਂ ਅਰਥੁੰ ਦੇਥੁੰ ਸ਼ਕਲ ਮੁਯ ਸ਼ਾਛਕੀ.
 ਕੁਰਮਾਛ ਦੇਵ ਰੈਸ਼ਨਝੋਲਲ, ਰੋਧੁੰਨੇ ਧੁਸ਼ ਮੇਥਾ ਬਘਾ;

દેખો અઝીઝાં દોસ્તાં, યે હૈ નસીબુ'કા લીખા.
 મેવા ખીલાયા પ્યારસે, પાની પીલાયા ખુબતર;
 ફીર દેવ યે બોલા સુખન, ઇસ બાગમે' તું સૈરકર ?
 દેખો હમારા બાગ તુમ, મેવે લગે હૈ કંઈ હઝાર;
 બીબી રઝા લેકર ચલી, દેખા મકાં તખ ગુલઊઝાર.
 શૌશનઝોહલને ઉસ વકત, શૌહરકા ફીર દેખા દરસ;
 પરદા પલંગસે બોલકર, છતા કીયા બહરે હવસ.
 શાહેજહાં હુશયાર હો, બોલા કે બીબી કયા ખખર;
 ગુલખેર દેવ પોહંચા ગયા, તખ આઈ હફત દરયા ઊતર.
 કરમાહ દેવ ચૌકી કરે, ઇશ બાગમે' લાલન પીયા;
 તખ મેં કહી મામુમીયાં, જખ દેવ મુજ સીજદા કયા.
 ઉસને મુજે ફીર દી રઝા, ઇસ બાગમે' તું સૈરકર;
 સારી હકીકત મેં કહી, સુન તુ મેરે જાની છગર.
 શાહેજહાં શૌશનઝોહલ, દોનું સો ફીર લાગે ગલે;
 ગમ દરદ સખ જાતા રહા, દરયાએ રહમતમેં મીલે.
 દોનું સો રંગમેં ખીલગએ, કહેનેમેં નહી આવે બયાં;
 હરહાલ દીન પુરા કીયા, ફીર શામકો મુરદા બનાં
 પરદહ પલંગકો બાંધકર, ફીર દેવસે આકર મીલી,
 કીરસા અગર જો કોઈ સુને, ખીલજાવે બસ દીલકી કલી,
 કરમાહ દેવ લે ગાદમેં, શૌશનઝોહલકો કર પીયાર,
 ઓર દેવ લે ખીદમતમેં, કંઈ રીતે કરોડું કંઈ હઝાર.
 કરમાહ દેવ શૌશનઝોહલ, દોનું કરેં ખાતાં સહી;
 વયસેમેં આઈ શાહપરી, યે દેખકર હૈરત રહી.
 છસ ખાતસેં લાગી ફીર, વો તો હૈ બેઠી ગાદમેં.
 અખ કયા કરૂં ઇસકી દવા । હૈ હૈ પડી મેં રોદમેં.
 લૈકીન કહુ કરમાહસે, તહકી યે આવે મુજે;
 અખ કયા કરૂં ઇસકી દવા, । લાચાર હું મેં ઇસ જગહે.
 યે સાત દરયા કે લીતર, નઈ આ સકે કોઈ છનપરી;
 આદમ બરશકી કયા મજલ, લૈકીન દેવુ'કી દીલખરી.
 કયું કર મેં જહીં બાગમેં ! દીક્ષમેં કહેવે યા ખુદા;
 પસ દેવસે બોલી કબી, તહકીક કર ડાલે જુદા.
 શૌશનઝોહલકે સામને, બેઠી સો આ મુશતાકહો;

કરમાહ દેવ મામુમીયાં, યે કૌન હૈ મુજકો કહો.
 કરમાહદેવ કહેવે લગા, યે હૈ મેરી યક આશના;
 હૈ શાહપરી ઇસકા ઇસમ, ખુજે મેરે દીલ જાનેમાં.
 પસ દીલમેં અંદેશા કીયા, વો શાહપરીને ઉસ ઘડી;
 કરમાહકી તહકીક ઉન, દેખી નઝરસે દીલખરી.
 અખ બેહન મૈં બોલુ ઇસે, તખતો રહે મેરી શરમ;
 ચોરી કર અદલાબદલ, તખતો ન બોલે કુછ ભરમ.
 તખ શાહપરી બોલી સુખન, બેહિના આપન મીલયેં ગલે
 કરમાહ દેવકે દેખતે, ખુશવકત હો દોનું મીલે.
 ચોરી કીએ અદલા બદલ, વો શાહપરી રૌશનઝોહલ;
 પસશાહ પરી દીલમેં કહી, અખ મુજકો નહં પોહંચે ખલલ
 ફીર શાહપરીને દેવસે, લીલી રઝા ઉસકી સો જખ;
 હમ જાવેં દોનું બાગમેં, દેખેં તમાશા રાત સખ.
 કરમાહ દેવ કહેને લગા, દેખો તમાશા દીલજગર;
 કુછ બોલ દીલમેં મત કરો, તખ હોગઇ યે બે ફીકર.
 વો બેહન કર બોલી ઇસે, યે બેહન કર બોલી ઉસે;
 દેખો અઝીઝાં દોસ્તાં, વો બાગમેં દોનું હંસે.
 રૌશનઝોહલઐર શાહપરી, દોનું સો જા બેઠી પલંગ;
 જોથી હઝારા સેહલ્યાં, સફ બાંધ બેઠી વો અલંગ.
 રૌશનઝોહલ કહેને લગી, યે કૌન સોયા હૈ કહો;
 વો દીલરખાહે આપકા, પુછી ઉસે અંજનહો.
 તખ શાહપરી બોલી સુખન. તેરા સો યે દીલઝાર હૈ;
 કુરખાન હું ઇસ સાહપર, મેરા સો યે ગમખ્યાર હૈ.
 રૌશનઝોહલ કહેને લગી, મુરદકો કયા તુમ દીલ દીયા ?
 તખ શાહપરી ઉસ વકતમેં, ઉસ દેખતે જીતા કયા
 શાહેજહાં હુશયાર હો, દોનું કો દેખ દૈરત રહા!
 તખ શાહપરી બોલી સુખન, યે બેહન હૈ મેરી કહા.
 શાહેજહાં બોલા વહીં, કયા નામ હૈ તુજ બેહનકા;
 રૌશનઝોહલ ઇસકા ઇસમ, ફરજંદ જો હૈ ઇનસાનકા.
 તખ શાહપરી કહેને લગી, કેસા હમારા લાલ હૈ;
 જખ બેહનને યું કર કહા, શાહપર પડા જંજલ હૈ.
 ઇસ લઅલકો મુરદા કરે, યે ખુબ નહં તેરી સો બાત;

રૌશનઝોહલકો દે જવાબ, યે ખુબ થા તેરે સંગાત.
 તબ શાહપરી કહેને લગી, અયબેહન અબ મેં કયા કરે;
 મેં બાત તુમ તહકીક કહી, ઇસ ગમ સતી અબ મેં મરે.
 ઇસ બાદશાહના જી તુમહેં, ફીસ ચીજમેં રખા બે હે;
 વો ચીઝ સબ શાહકો ખીલા, શીરકર કહી યે ના મરે.
 વો બે હોથી પુલકી, ઉસમેં સો જીકો થા રખા.
 વો ફુલ સબ શાહકો ખીલા, બોલીકે જી બખ્શા ખુદા.
 મેરા હુકમ બરી રખે, મહબુબમન અય હોસ્તદાર,
 મેં બે કહું સો તું કરે, વો શાહપરી બોલી પુકાર.
 ફીર શાહસે કહેને લગી, કર્યો ન તુમ નાદાનગી;
 શાહેજહાં બોલા મુખન, સોગંદ મુજ રહમાનકી.
 શાહેજહાં રૌશનઝોહલ, આર શાહપરી બેઠે ફરશ;
 શાહેજહાં તબ ખુશ હુવા, ગોયાકે પોહ્યા બર અરશ,
 થી એક સહેલી ખુબતર, ઉસને સો ખાના લા રખા;
 મેં તીન દીલ અયસે જમ્યા, તીતુંને ખુશ હુકમાવ્યા.
 ખાનેકો ખા ફરીગ હુવે, ખુશબો લગાધ ચોતરફ,
 બાજેકો જબ ફીતા શુર, બોલે કલાવંત ખુશ હરફ.
 સારી રચન રંગરાગકર, લકતે ફજરમેં યું કહા;
 શાહેજહાં રૌશનઝોહલ, અબહમકો તુમ દેઓ રચા.
 રૌશનઝોહલ કેહેને લગી, તશરીફ કબ ફીર લાઓગી;
 વારી મેં જાઝીં તુજ ઉપર, ફીર કબ ફરસ દીખલાવગી.
 ફીર આઠ દીન ગુઝરે પીછે, ખીદમતમેં પોહ્યા ચી ખુશ્યો;
 શાહેજહાંકો ફીર કહા, ઇતકા કહા તુમ કીજ્યો.
 ઇસ બેહેનકો રાઝી રાખો, ગોયા રખે તુમને મુજે;
 કર્યો ન તુમ ઇસકો જુદા, સોગંદ હે મેરી તુજે.
 રૌશનઝોહલ તુજ બેહનકી ખીદમત સો મેં દીલસે કરે,
 તુજ બેહનકે અબ નામ પર, દીલ જાન મેં ફરબાં કરે.
 તબ શાહપરી રખસત હુધ, બેહના મેં જાતી હું કહા;
 રૌશનઝોહલ કહેને લગી, જલદી તુમહેં આયો બલ્લા.
 ઇતનાસો કેહ ફખસત હુધ, બીબીમીયાં રહે બાગમેં;
 ગમ ફરદ સબ જાતા રહા, ખુશહાલથે વો આપમેં.
 બીબી મીયાં ખુશવક્ત થે, ઝરા નથી ફજ ફીકર ઉન;

અયસી મુરાદાં સખકે તંઈ, દેવે ખુદા અમનો અમન.
 શાહેજહાં રૌશનઝોહલ, કરમાહ દેવસે ફીર મીઝે;
 ખાતાં કરે તીનું સો મીલ, ખુશ્યાં કરે જા એકથે,
 ઈસ બાદશાહકો બેહુન અખ, તુજકો સો વો ફરર ગધ;
 મામુમીયાં તુમ ખુજ્યો, યે ખાત મેં તુમકો કહી.
 તખ દેવને હંસકર કહા, દોનું મીલો ખુશ હોએકર;
 ખતરા ન લા મુજ ઝાતકા, હો દોનું મેરે દીલજીગર.
 ખુશ્યાં કરે જા બાગમેં, ફીર આકે બેઠે દેવકન,
 વો શાહપરી આઘ વહાં, ગુઝરે સો આ જખ સાતદીન.
 કરમાહકે ઈસ ગોદમેં, બેઠી ઉને દખી નઝર;
 કબાલ હોકર સામને, આકર ખડે દખી મગર.
 બેહેના ઈસ શાહકો સાથ લે, અખ તુમ ચલો જાવેં અપન;
 દખેં તમાશા બાગમેં, ઠંડી કરો મેરી અગન.
 રૌશનઝોહલ બોલી તલી, બેહુના તહમ્મુલ તુમ કરો;
 સારે જમ્બા હોકર ચલેં, કયું દીલમને તુમ હડમડો.
 રૌશનઝોહલ પસ દેવસે, બોલીકે અય મામુમીયાં!
 ચલયેં અપન ઈસ બાગમેં, દખેં તમાશા વહાં.
 રૌશનઝોહલકે કહેને સે, વો દેવ તખ રાઝી હુવા;
 બીબીમીયાં કે સર ઉપર, હકને મીલાયા પેશવા.
 કરમાહ દેવને ગોદમેં, દોનું ઉઠાકર લે ચલા;
 પસ શાહપરી દીલમેં કહી, કરમાહ કયું ઇનકો મીલા !
 વો શાહપરી પીછે ચલી, જયસે કની ઝકકે મીસાલ;
 યે શાહપરી પસ ઇશકસે હો ગધ અપસદીલસે નહાલ.
 હરહાલ પોહયે બાગમેં, બેઠે સો જાકર ફરશપર;
 બીબીમીયાં તખ ખુશ હુએ, ગોયાકે પોહયે અરશપર.
 થી એક સહેલી ખુખતર, ગસને સો લા ખાના રખા,
 થે ચાર દીલ અયસે જમ્બા, ચારને મીલ હુકમા ચખા;
 ખાનેકો ખા ફારીગ હુએ, ખુશબો લગાએ ચોતરફ;
 ખાજસો જસ કીતા શુરખ બોલે કલાવંત ખુશ હરફ.
 કરમાહ દેવ મજલીસ લીતર, બેઠાસો જખ સરદાર હો
 રૌશનઝોહલ કહેને લગી, નાચું અગર મુજકો કહો.
 કરમાહ દેવ બોલા તલી, બેહુતર કહા નાચો તુમહે;

દેખું તમારા આપકા, કશું મસ્ત તુમ કરતે હમેં.
 યક બીનકા બાબ બને, ઓર દુસરા તાલુકા ભર;
 ઓર તાલ ઓર મરદંગ બને, ઓર વો ગાવે ખુશ મોહર.
 રોશનઝોહલકી ફીર શકલ, દેખેં સો સખ મુરતાક હો
 બોલી ગઝલ દો ચાર જબ, બેઠેસો ફીર સખ અકલબો.
 આપસમેં કોઇ નઇ રહ્યા, હો ગઈ અકલ સરસે જુદા;
 કરમાહ દેવ બોલા વહાં, રોશનઝોહલ તું કર નીદા.
 રોશનઝોહલ કહેને લગી, મામુ મીયાં મેં કયા કહું;
 જો આહેસો બખ્શો તુમહેં, મેં યાદગારી લે રહું.
 તખ દેવને ફીરકર કહ્યા, બખ્શો મેં તુમકો દેવચાર;
 મેચ તખ્ત તુમકો દીયા, લે જાએં તુમકો હર દીયાર.
 ફીર એક ખજાના દેવને, આપી દીયા ફરખાન હો,
 ફીર શાહપરી બોલી ઉસે, અય બેહન તુમ મુજકો કહો.
 રોશનઝોહલને ઉસવકત, ફીર એક ગઝલ ગાઈ સો જબ;
 ફીર શાહપરી બોલી સુખન, સોગંદ હે મુજ પાક રખ.
 બેહના તુમહેં મુજકો કહો, વો ચીઝ મેં બખ્શું તુમહેં;
 રોશનઝોહલ કહેને બગી, તુમ કૌલ દો બેહના હમેં.
 ફીર કૌલ દેકર થું કહ્યા, ખાઈ કસમ સોગંદ રાજ,
 ફરખાન હું દીલખનસે, માંગો તુમહેં બેહના જો આજ.
 હઝરત સુલેમાંકી કસમ, ખાઈ કસમ રાજ ઇંદર,
 બેહના તુમહેં મુજકો કહો, ? વો ચીઝ મેં બખ્શું મગર.
 રોશનઝોહલને ઉસ વકત, ઉસ શાહપરીકો થું કહ્યા,
 યે હારગુલ બખ્શો મુજે ? દુબ સો ફીર યે બાદશાહ.
 ગરજ વો બીજલકી તરફ, મારી નીસાસે સખ આહ !
 હે હે ખુદા મેં કયા કર ? જતા હે મેરા બાદશાહ.
 વો શાહપરીને હારકો, ફેંકા સો જબ ઉસકી તરફ.
 અફસોસહે સહ આહઆહ, તખ મુખસે યે બોલી હરફ.
 નાકનગી મેંને કરી, અય બાદશાહસે ઇચ પઠી,
 હે હે મેં બોયા હાથસે, યે બાદશાહ મેં દીલખરી.
 હે હે ખુદા મેં કયા કર ! ઇચ બેહનને છુટી મુજે,
 દેવે દીલાસા સેહ્યાં, ઇનસાન નઇ લેના તુજે.

હે હે ખુદા મેં કયા કરું? અબ દેસ્ત મુજ દેના પદા,
 હે હજાર અફસોસ હે! યે ધાવ કારી મુજ અઠહા.
 હે હે ખુદા મેં કયા કરું? અબ દીલ અગર લુટા ગયા,
 હે હે હજાર અફસોસ હે! અય બેહુન કયુંકી બેમયા!
 હે હે ખુદા મેં કરું? અબ બોલ કે બોલા સુખન,
 હે હે હજાર અફસોસ હે! અબ કહાં સુનું મીડે બચન.
 હે હે ખુદા મેં કયા કરું? બીન દોસ્ત રોઝી ઝારઝાર;
 હે હે હજાર અફસોસ હે! જતા હે મેરા ગુલઊઝાર.
 હે હે ખુદા મેં કયા કરું? અબ દેસ્ત બીન છતા અબસ;
 હે હે હજાર અફસોસ હે! ખાના અબસ પીના અબસ,
 હે હે ખુદા મેં કયા કરું? અબ શાહ બીના મેં તલમતુ;
 હે હે હજાર અફસોસ હે! ના ઉમ્મી; હો પીછે ચલુ.
 હે હે ખુદા મેં કયા કરું? રોચેકે મારે સખત આહ;
 હે હે હજાર અફસોસ હે! આખીરકો પકડું ઘરકી રાહ.
 હે હે ખુદા મેં કયા કરું? અબ શાહ મેરા હાદી યકી;
 હે હે હજાર અફસોસ હે! અબ દીલ ન મેં બાંધું કહી,
 હે હે ખુદા મેં કયા કરું? દીલમેં રહી મેરી મુરાદ,
 હે હે હજાર અફસોસ હે! ઈસ જગ હુથ મેં નામુરાદ.
 હે હે ખુદા મેં કયા કરું? જલના પડા સારી ઉમર,
 હે હે હજાર અફસોસ હે! અબદોસ્ત બીન જલના અગર.
 હે હે ખુદા મેં કયા કરું? જલજાઓ સખ યે ઝીંદગી;
 હે હે હજાર અફસોસ હે! કરને લગી શીર બંદગી.
 શાહેજહાં તકસીર હો, તુમ મુઆફ મુજકો કરો?
 તુમ રહોસો મેરી બેહનકન, કહેતી હું તુમકો રખર.
 અપ બેહન અબતુમ ખુશ રહો, કીસમતને કર ડાલી જુદા;
 વોહી હોતા હે યકી, એ કુજ સીખા તકદીરકા.
 સખ સેહસ્યાં કહેને લગી, ઈતનીલી કયા દીવાનગી?
 અય શાહપરી દીલમેં સમજ, અબ કર ન તું નાહાનગી.
 કરમાહ દેવકે રખર, કરતી તું ગાગા બે હયા,
 જબ દેવ આવે હોશમેં, આવે અલી તુજકો કહા.
 નાશાદ હોકર શાહપરી, જબ બાગસે યે ઉઠ ચલી,

દેખો અઝીઝાં દોસ્તાં ? સારી ઉમર હૈ હે જહી.
ગમ દરદ સખ જાતા રહ્યા, બીબી મીયાં રેહને લગે;
દેખો તુમહે કરકર ફીકર ? કયા ધુપમેં મેવે પકે.
દુખમુખકા જોડા હૈ જગત, બુજે અય ચારો મુસ્લમીન.
દુખમે સખર જો કોઈ કરે, મુખ દેવે રખ્યુલ આલમીન.
આખુન જમાલુદીન તું, તકદીર પર શાકીર રહે,
ઇસ્મે ઇશાર હૈ બડા, જયસી પડે સરપર સહે,
રૂખસત તલખ કરના શાહેજહાં ઔર રૌશનજોહલકા

ઔર જના અપને વતનકો

બોલું વતનકા ફીર બયાં, જાતે રહે અય્યામે ગમ;
અબ ફીર હકીકત તુમ સુનો, બોલું બયાને બેશો-કમ,
રૌશનજોહલ કરમાહસે, બોલી કે અય મામુમીયાં;
હમકો રજા દો ઇસ ધડી ? જાઝીં વતનકો લે જવાં.
તબ દેવને બેહતર કહ્યા, જાઓ વતનકો દીલજગર;
અબ તખ્તપર બેઠો તુમહેં, પોહચે વતનકો કયા ફીકર.
ફીર ચાર દેવું કો કહ્યા, કરમાહ દેવને ઉસધડી,
ઇસ તખ્તકો લેકર ઉડો ? તબ ઊન કહ્યા હૈ બેહતરી.
કરમાહને ઉસવકતમેં, ઔર દેવ પરયા કમ કીયા;
બીબી તેરી ખીદમત મને, દીલ જાનસે બખ્શીશ કયા,
કરમાહ દેવ તાકીદ કયા; લો દેવ પરચું કે ઉપર:
ગાઓ. બજાઓ રોજોશબ ? ખુશવકત હોઇનકા જગર,
ફીર વો પલંગ અરખાબ સખ, ઉસ તખ્તકે ઉપર રખા;
હાસીલકી અય મામુમીયાં, મેંને ન કુજ બાકી રખા,
અબ ઇસ નીશાનીકે સખબ, મા બાપકો હોવે યકીં;
દેખે પલંગકો નઝરસે, તહકીક શાહ લાવે યકીં.
કરમાહ દેવ રૂખસત કીયા, આલી તજમુલ શાનસે;
શાહેજહાં રૌશનજોહલ, કુરબાન હુબે દીલ જાનસે,
વે દેવ તખ્ત લેકર ઉડે, આદમાં ઝમાંકે દરમીયાં;
અબ ચે બયાં પુરા સુનો, ? દેખો ખુશકી કુદરતાં !
પોહચે સો દેવ એક પ્રતમને, ખાહ મુસાફીર આખરે;
કામીલ મલેક ઔર રજા મલેક, દોલું મુસાફીર ખુશ હુવે

કમીલ મલેક ઉસ વક્તમે, માતીકે ભર લાયા તબક;
 માતી બંધાયે પ્યારસે, પોહંચા ગરીબુ' કે રીઝક.
 રૈશનઝોહલ કહી બાધકો, જે કુછ સહાયા દરદો ગમ;
 અય લાઈ તુમ બુજે યકી, છતે રહે તો આઝે હમ.
 શાહેજહાં બેઠે તખ્ત, ખાન્હ મુસાફીર શેહરમે;
 સારા શેહર બસતી કયા, પોહંચી ખબર રૂબેલમે.
 શાહેજહાંકા જે વઝીર, દુરવેશ હો બેઠા જે થા,
 શાહેજહાં કે યાદ કર, હર રોઝોશખ રોતા જે થા.
 દરવેશકો પોહંચી ખબર, શાહેજહાં છતે હુએ,
 દરવેશને બઠર કહા, નોશહઅલમલી ખુશ હુએ.
 ખાન્હ મુસાફીર શેહરમે, બેઠા હે હોકર બાદશાહ;
 અબ તુમ ચલો જાઓ અપન, દેખે તમાશા બાદશાહ,
 નોશહઅલમમીલને ચલા, બેટી સતી અય દાસ્તાં;
 બીબીકે દીન કયા ફીર ફીરે, દેખો ખુદાકી કુદરતાં.
 દરવેશ વઝીર આકર મીલા, શાહેજહાં કે રૂબર;
 શાહેજહાં કે દેખકર, બાંદે છલીબી ઐર લડ.
 નોશાહ અલમ ખુશ વક્તહો, ફીર શાહસે લાગે ગલે;
 બારા બરસ ગુઝરે પીછે, બેટીસે બાબા ફીર મીલે.
 બેટીને બાબાકો કહા, જે કુછ કે ગુઝરા માજરા,
 બાબામીયા તુમ બુજ્યો, મુજ ધસતરહ ચે દુખ પડા
 બાબાહુએમુનકર અજબ, બેટી અગલ હોગએ ખીજલ.
 હે ચે હઠીસ અબ મુન યકી, કોઈમરે નઈ બીનઅજલ.
 બેટી કહી બાબાકે તઈ, તુમને નીકાલે મુજ બલા,
 લેકીન મુજે કહે ખુરપગી, ધસ બાતસે હે દીલજલા,
 તુમને નીકાલે મુજ યકી, હકને મેરી અબ હી મુરાદ;
 શાહેજહાંસે મે' મીલી, અબ દીલ હુવા હે શાદ શાદ.
 બાબામીયાં તકફીરમે, મેરે લીખા સો હો ગયા,
 અબતુમ ફીકર કુછના કરો, અબ મુજ ઉપર કરયો મયા,
 હોઈ ખુશહાલી મેહલમે, ગાએ બજાએ સાદીયાં.
 હકને અપસકે ફઝલસે, માંગી મુરાદાં સબ દીવાં.
 નોશઅહઅલમ કહેને લગા, બેટીકે તઈ મુકર કલામ;

તુમહમચલેં અબશેહરકો, ઝાહીર કરો ઉસ જસો નામ.
 બેટીને બાબાકો કહા, ચલતે અપન એક પલ મને;
 દેખેં શેહરઅય બાદશાહ, ચલને હે સખ ઇસ વક્ત મને.
 બીબીને તખ અપના તખ્ત, ઉસ વક્તમેં હાઝીર કયા,
 ફીરવોપલંગ અસબાબસખ, ઉસ તખ્તકે ઉપર લીયા.
 બીબીમીયાં નોશાહઅલમ, બેઠે તખ્તપર ચૈાર વઝીર;
 ચારું સો બેઠે તખ્તપર, ઉઠકર ચલા માનીં દે તીર.
 પરચુંને ગાયાં શાદીયાં, ખુશહીલસતી ઉસ તખ્તપર;
 નોશાહ અલમઇસ ચૈશકો, દેખા સો ફીર અપની નઝર.
 બારાબરસ ગુઝરે પીછે, મા બાપસે બેટી મીલી;
 શાહેજહાં જીતે હુએ પોહંચી ખખર ગધ્યોંગલી,
 શાબાશરે રૌશનઝોહલ, હરયક કહે યું ઘર બધર;
 રૂબેલ શેહરકે દરમીયાન, બીબીમીયાં હોગએ નશર.
 મા બાપને દેખા પલંગ, ખાતીરજમ્યા હો ગધ્યકીં
 અખ ફીર હકીકત તુમસુનો ? ઇન્સારે રખખુલ આલમીં -
 નોશાહઅલમ ખુશહોકે ફીર, ઝીયાફતકયાસખ ખાસોઆમ,
 દેકર દુઆ સખ ઘરચલે, બીબી તુમેં રહો નેકનામ.
 ઝીયાફતસેજખ ફરીંગ હુએ, રૌશનઝોહલ ભેજ બુલા,
 વો થી અંગુઠી જો ગીરો, વો મગરબીસે લી છુડા.
 દો ચાર દીન ગુઝરે પીછે, નોશાહ અલમકો ફીર કહા,
 જાવેં હમેં કોગલ શેહર, ? યે હે હમારા મુદદઆ.
 નોશાહ અલમ બેહતરકહા, જલ્દી સીવારો દોસ્ત તુમ,
 માં બાપસે જાકર મીલો, ઇસ ખાતસે રાઝી હૈ હમ.
 રૌશનઝોહલને ઉસ ઘડી, અપના તખ્ત હાઝીર કયા,
 તોહફા તરીક અસખાખ સખ, તારા તખ્ત ઉપર દ્યા.
 બાવન મન્ઝી કોગલ શેહર, રૂબેલસે યક બારગી,
 પોહંચા તખ્ત યક પલમને. તાકત કહાં ઇનસાનકી.
 બારા બરસ ગુઝરે પીછે, નોશરવાંસે જા મીલે,
 નોશરવા બોલા મુખન, અખ આએ મેરે દીન લલે.
 જો કુછ કે ગુઝરા માજરા, બાબા અગલ સારા કહા,
 શાહેજહાં સારી ઉમર, બાબા અગલ ખુશહો રહા.
 શાહેજહાં રૌશનઝોહલ, દોનુંને યક દીન કી ફીકર,

બેઠેઅપન અબ તખ્તપર, ઓર સૈર કરે' જાની છમર.
 બેઠે ખીછે જાતખત પર, કરમાહુ દેવસે ફીર મ '1
 વહાંસે રજા લેકર ખીછે; રૂબેલકો જાવે' ચલે'.
 હકૂતે મને યક ખારગી, મીલતે રહે યે ગુલબદન;
 માં ખાપસે મીલકર ખીછે, આએ ચલે અપને વતન,
 પોહ્યાબયાંજબઘસમહલ, તોતેને બીબીકો કહા,
 બીબીસોજન કહેને લગી, કયા ખાત કહી હૈ બેબહા!
 તોતાસો ફીર કહેને લગા, બીબી તુમહે' મુજ જાન્યો,
 મેરા વતન દરયા જો હકૂત: તહકીક તુમ યે માન્યો.
 નૌશરવા આદીલ અમલ, મૈં દેખને આયા ચલા;
 દેખે હજારાં જાનવર, મૈં ઉસમને આકર મીલા.
 શાહેજહાં ઓર શાહપરી, દોનું ઇશકમે' ફીર મીલે,
 સબ જાનવરકો હી રજા, ઓર આપ રહે ફીર એકલે.
 મૈંલી રજા લેકર ઉડા, ખારા ખરસ ફીર છીપ રહા,
 સારી જગત ફીર દરબદર, યે દુખ મૈં સર ઉપર સહા.
 બીબી મીયાં આએ વતન, ફીર વહાં સતી આયા ચલા,
 યકડા શીકારીને મુજે, સૌદાગર યે મુજકો મીલા.
 યહાંતક હકીકત મૈં કહા, બીબી સોજન તુમકો જો અબ;
 તોતે મીયાંકી ખાત મુન, બીબી સોજન હોગઈ અજબ!
 અબ સાઠ ખાતાં મૈં કહા, અબ નઈં કહું હૈ કસ્મે રખ,
 અબજાઓતુમલીદોસ્તકન, ખુસ્યાં કરો તુમ રોઝો રાખ.
 વયસેમે' આ પોહ્યાં ખખર, વો દોસ્ત તેરા મરગયા;
 હૈ હૈ હજાર અફસોસહે, બીબીકા દીલ ફીરકર ગયા.
 બીબી સોજન ના જાસકી, આશકકે ઘર અય દોસ્તાં
 આશક બીચારા મરગયા. વો યાદકર ઉસકી વહાં.
 વયસેમે' જો યકખારગી, સૌદાએગર આયા ચલા,
 ખુશવકત હો સૌદાએગર, તોતેસે ફીર આકર મીલા.
 દોચાર દીન ગુઝરે ખીછે, યે ગુફતગુ ઝાહીર હુધ,
 બોલો મુખન તોતે મીયાં, યે ખાત કહો મુજકો સહી.
 તોતા સો ફીર કહેને લગા, ચોરી નહીં કુછ હોસકી,
 સોંપે જો તુમને મુજ યકીં, આજકે સરસે યે લગી.

આશક જો થા વો મરગયા, મઅશુકકો જાને ન હી,
અબતુમ સંભાલો ઇસકેતઇં, મુન ખાત મેરી હૈ વહી
બીબીસોજનકી આંખમેં, ફેરી સલાઇ ઝેહરકી,
સારી ઉમર રોતી રહી, બીબી સોજન ફીર એકલી.
સૌદાએગર ઉસ વક્તમેં, તોતેકે તઇં હીતી રઝા;
જાઓ વાન અપને ઘર? સોંપા મેં અબ તુજકો ખુદા.
તોતાવહાંસે ઉક ચલા, દરયા જો હક્ત દેખ વતન;
તોતુમેં જાકરફીર મીલા, રાહત હુધ અમનો—અમન.
થા ફારસીમેં કીસ્સા ચે, ઊશકો કીયા હીંદી ઝબાં,
જો કોઇ મુનેગાઇસ્કેતઇં, હરયકકી હોય ખાતીર નીં.
ઝેનાં હીખે હૈ સાતસો, કીસ્સા અજબ હૈ બેબહા,
જો કોઇ મુનેગા ઇસકે તઇં, બેશક કહેગા વાહ વાહ.
ખસકર જમાલુદ્દીન તું, પુરા ન હોવે ઇશકમેં
થા તેરવીંસદીકા સૌ, જબ બારાસો તીરપનકા શીન.
તમામ હુવા ચે કીસ્સા—સાહેજહાં.

રોશનઝોહલ શાહપરીકા.

એક હજર અને એક રાતની અદ્ભૂત
વાર્તાઓનો ભંડાર,

અરેબિયન નાઇટ્સ.

દુનિયાંની બધી ભાષાઓમાં તેનાં બાબાન્તર થયાં છે.

આ પુસ્તક માટે મહાપુરૂષ ગ્રેડરટન પણ કહે છે કે—“ જો
કોઇ સારામાં સારાં એક સો પુસ્તકો ચુંટી કહાડવાનું કહે તો તેમાં
હું કદી પણ અરેબિયન નાઇટ્સને મૂક્યા વગર નહીં રહું.”
કહો આથી વધારે સાફ સર્ટીફિકેટ કયું જોઈએ ?

એકવાર હાથમાં વાંચવા લેતાંજ તમારા મનને જીતી લેનાર
અરેબર જાદુઇ પુસ્તક, વાર્તાના રસનો મહાસાગર અને બુદ્ધિનો ભં-
ડાર અરેબિયન નાઇટ્સ છે. અદ્ભૂત ઉત્તમ વાર્તાઓ, રોચક આઠ
પેજ પૃષ્ઠ ૬૦૦ નો ફળદાર ગ્રંથ જેમાં સંપૂર્ણ મૂળ ગ્રંથનો સમાવેશ
કરવામાં આવ્યો છે. ગ્લેજ ચીકલ્સ કાગળ. સોનેરી પુઠું કીંમત
૨-૦-૦ પૌ. ૦-૬-૦, રફ કાગળ સોનેરી પુઠું કીંમત ૧-૮-૦
પૌ. ૦-૫-૦

તયાર થાઓ ! હુંટાહુંટ !! મોટી ધમાલ !!!

છ માસમાં ન આવડે તો રૂ. ૧૦૦ ધનામ.

આજ લગી આ જાતની બહાર પડેલી તમામ બુકોમાં મ્હોટામાં મ્હોટી, નવામાં નવી, સારામાં સારી અને સોંધામાં સોંધી ચોપડી આજ છે.

સેલ્ફ ઇંગ્લીશ ઇન્સ્ટ્રક્ટર.

(રાજભાષા.)

ઘેર બેઠાં જો તમારે વગર માસ્તરે રીતસર ઇંગ્રેજી શીખવું હોય તો સેલ્ફ ઇંગ્લીશ ઇન્સ્ટ્રક્ટર જરૂર ખરીદજો. સોભાઆ પુસ્તક પ્રગટ કરનારાઓની માફક આ પુસ્તકના વધુ ભાગો બુદ્ધા છપાવ્યા નથી પણ તે બાર ભાગમાં પુરું કરી એકજ પુસ્તક બહાર પાડ્યું છે.

અક્ષરજ્ઞાન, વાંચતાં, લખતાં બોલતાં' કાગળ વખતાં, તાર વાંચતાં વગેરે શીખવવા માટે આ પુસ્તક એક ઉત્તમ સાધન છે. અને એના જેવી સમજળી જાત કોઈ પુસ્તકમાં નથી. સુપર રોયલ ૧૬ પેજ (૫૯ ૩૬૪) કિંમત ૧-૪-૦ પોસ્ટેજ માફ.

ઇંગ્રેજી થોડું ભણેલા માટે નવી સગવડ.

આજ સુધીમાં પ્રગટ થયેલાં આવી જાતના ગુજરાતી ઇંગ્રેજી પત્રવ્યવહાર કરવાની સમજણ આપનારાં પુસ્તકોને ટકર મારે તેવું આ પુસ્તક છે.

ધી એન્હુરીડે કોરસ્પોન્ડન્સ.

જો એકજ પુસ્તક છે કે જે હમેશાં પત્રવ્યવહાર કેમ કરવો? તેમજ ગુજરાતી તથા ઇંગ્રેજી ચીઠ્ઠી પત્રીઓ, સ્નેહીઓ, સગાવહાલા વગેરે સાથે પત્રવ્યવહાર, અરજીઓ, ભલામણ પત્રો, વ્યાપારીઓ ધંધાદારીઓ, વગેરેને લગતાં કાગળપત્રો, રેલ્વેકંપની તથા પોસ્ટ-ખાતા સાથે પત્રવ્યવહાર, ગંઢવાડ, મરણ તથા તે સંબંધે દિવસોજી પત્રો, માણીપત્રો, પ્રેમપત્રો, સરકારી કામ બાબતના કાગલો, આંદ, ખેતાબ, પઢવીઓ, અને પત્રવ્યવહારમાં વપરાતા ટુંકા અક્ષરોની સમજણ ટુંકામાં બાવાર્થ આવા જાય છે. સુપરરોયલ ૧૬ પેજ ૩૧૦ પૃષ્ઠ

ફળદાર કદ હોવા છતાં કિંમત માત્ર રૂ. ૧-૪-૦, પોસ્ટેજ માફ

પ્રવીણસાગર.

ગુજરાતી ટીકા સહિત.

આ ગ્રંથ એટલી બધી ચતુરાઇથી બરપુર છે કે તેણે ભાષાના નામાંકિત અને ચતુર કવિશ્વરોનાં મન હરિ લીધાં છે, આખો ગ્રંથ આશુક માશુકની ખરેખરી પ્રેમ મહીમાથીજ વર્ણવેલો છે; તેમજ અર્થપરીક્ષા, શુકનાવળી, રણસત્રામની પંડિતાઈ, રાજનીતિ અને વિદ્યા, રાગ, તેની ઉત્પત્તિ, વિરહલાપ, ઇશ્વરભક્તિ, અષ્ટાંગયોગનું નાનાવિધ અલંકારથી રસમય વાણીવેડે સવैया, કવિત, છંપા, આદિ અનેક છંદથી વર્ણવેલું છે. પ્રવીણ તે રાજકુંવરી સુજાણા અને સાગર તે રાજકોટના ઠાકોર મહેરામણજી છે. સંપૂર્ણ ૮૪ લહેરો, ૧૦૪ ચિત્રકાવ્ય સહિત, ૫૪ ૮૭૬, સોનેરી ગીટના પુઠા સહિત, કિ. રૂ. ૨-૮-૦, પોસ્ટેજ ૬ આના.

પંદરલાખપર પાણી.

મુંબાઇના એક શ્રીમંત ગૃહસ્થે પોતાના દીકરાને આપેલો પંદર લાખ રૂપીઆનો વારસો જે વર્ષના અરસામાં કેવી રીતે ઉડાવી નાંખે છે. તેનો અસરકારક અને આગેહુજ ચિતાર આ પુસ્તકમાં આપવામાં આવ્યો છે. સિવાય પૈસાદારના પૈસાનું પાણી કરવા સ્વાધીન, લુચ્ચા, ડગારા, બસતી, બદ્દેલી કરનારા દોસ્તો આ જીવના જાદુખોરીઆ જમાનામાં કેવી રચના રચે છે તથા પૈસાદારો પણ કેવા ખરાબછંદમાં મજાગુલ બની કોઈની શીખામણ કાને ન ધરતાં દુષ્ટ દોસ્તોના હાથમાં રમકડા થઈ પૈસાનું પાણી કરી મ્હોતને માગી લીધું તે વાતનો આગેહુજ ચિતાર, આમાં છે. સોનેરી ગીટીંગનું બાઇન્ડીંગ છતાં કિ. રૂ. ૧-૦-૦, પોસ્ટેજ ૦-૨-૦.

સતિ ચરિત્ર સંગ્રહ.

ભારતવાસી જ્ઞાતા અને ભગિનિયો ? જે આપને બુદ્ધિ આતુર્યતામાં એકા બનવું હોય, જે આપને સતી સુંદરીઓના સતીત્વ ગૌરવનો મહીમા તથા આર્ય સન્નારિઓનાં સત્ ચરિત્ર, ધીર વીરતા-દિની અંકરણમાં ઉંડી છાપ છપાવવી હોય, જે આપને આર્ય ધર્મ નીતિ, રાજ્યલક્ષણ, રજપૂત વીરોનું વીરતત્વ, સહિત ધર્મચુસ્તપણાદિનો ખ્યાલ ખડો કરવો હોય, જે આપને આર્યવર્તની ઉત્તતિ રૂપ કેવી માતાઓ, સંતાનો અને કેવાં સાધનોની જરૂર છે તેની તાલીમ લેવી હોય. તો એકવાર એકાગ્ર ચિત્તથી આ પુસ્તકમાં આવેલાં એકંદર ૮૩ અભિનય સતીનાં અસરકારક વૃત્તાન્તો વાંચો પુસ્તકનું કદ રોયલ ૧૨ પેજ પૃષ્ઠ ૪૮૦, ઉત્તમ ગ્લેઝ કાગળ, સોનેરી પુઠું કિંમત રૂ. ૨-૦-૦, રજ કામળ કિંમત રૂ. ૧-૮-૦. પોસ્ટેજ ૦-૫-૦.

લોકોપયોગી ગુજરાતી વૈદક ગ્રંથો

મૈટ્રીરીયા મેડિકા.—(ગુજરાતી ભાષાન્તર) આવૃત્તિ બીજી પૃષ્ઠ ૮૦૨ કીંમત રૂ. ૬-૦-૦.

પશુ વૈદક શાસ્ત્ર.—કિંમત રૂ. ૨-૮-૦.

અમૃતસાગર અથવા પ્રતાપસાગર (સુધારા વધારા સાથે આવૃત્તિ બીજી.) આ આવૃત્તિમાં આયુર્ધિકોષ તથા શરીરનાં ચિત્રો વધારેલાં છે. ખરેખર આ અમૃતસાગર અમૃતના સાગર સમાન છે, જેમ સાગરમાં અનેક તરંગો હોય છે તેમ આ અમૃતસાગર પણ ૨૫ તરંગો છે. આ સાગરમાં અનેક રત્નરૂપ વિવિધ ઓસડો છે. સાગરમાં સ્વચ્છતા, જગત જીવનપણું અને પાપ પખાળવાદિ ગુણો છે, તેમ અમૃત સાગરમાં સ્વચ્છ ગ્રંથોનાં પ્રમાણસહ નિદાન તથા ચિકિત્સાઓ છે. કે જે જમત જનોના રોગો મટાડી જીવન આપનાર છે. તેમજ તેમાં શરીર મળને પખાળવાદિ ઉત્તમ ગુણો વિદ્યમાન છે. વિશેષ શું કહીએ, આ ગ્રંથ ખાસ ખરીદવા યોગ્ય છે. ગ્રીષ્મનું સોનેરી બાધન્ડીમવાળું મોટા કદના પાના ૪૪૦ છતાં ફી ૨-૦-૦,

આર્થ ઔષધ—ડાક્ટર વીરજી ત્રીજી એલ. એમ. એન્ડ. એસ
 બનાવેલું આ પુસ્તક વેદકમાં બહુજ સારું છે. કીંમત ૩-૦-૦.
 હુન્નરો સંબંધી પુરતી માહિતી આપનારો તદ્દન નવીજ
 દબમાં લખાએલો ગ્રંથ.

નૂતન હુન્નરસાગર.

ગુજરાતી બાષામાં હુન્નરકળાં સંબંધી માહિતી આપનારા
 અનેક પુસ્તકો છપાયાં છે અને છપાયાં જાય છે. પરંતુ તેઓના આ-
 ધારે કોઈ શીખાઉ મનુષ્ય જો કંઈ ચીજ કરવા જાય છે તો તે બરો-
 બર ન બનતાં વખત અને પૈસો ફેગટ જાય છે, કારણ અમુક ચીજ
 બનાવવામાં અમુક અમુક ચીજો મેળવવી એટલુંજ માત્ર લખી બતા-
 વવાથી તે ચીજ બની જતી નથી, પરંતુ તેને બનાવવાને બીજી અનેક
 પ્રકારની માહિતી કે જે ગુરૂમનના નામે ઝોળખાય છે તે બતાવેલી
 હોવી જોઈએ. એ અડચણ દુર કરવાને માટે અમારા તરફથી આ
 પુસ્તક તદ્દન નવીજ દબમાં પ્રગટ કરવામાં આવ્યું છે. જેમાં અનેક
 પ્રકારના રંગો, તેલો, અર્કો, અત્તરો, સીમેન્ટો, વાર્નિશો, સાબુઓ
 મીણુબત્તીઓ, કાચો, કાગળો, બટનો, મુરખ્ખા, શરબતો, દારૂખાનું,
 સાહીઓ, પેટન્ટ ઔષધો, વ્યવહારોપયોગી વસ્તુ વિગેરે પુરતા ખુલા
 સાથી આપવામાં આવી છે કે હુન્નર કળાઓથી બીલકુલ અજુમાહીતગાર
 મનુષ્ય પણ એની સહાયતાથી મન શાવતો ઉદ્યોગ કરી સારી રીતે
 પૈસા પેદા કરી શકે છે. કીંમત રૂ. ૨-૦-૦ પોસ્ટેજ ૦-૪-૦.

ફોટોગ્રાફીક ચિત્રો સાથેની નવીન વાર્તા.

લતા અને લલિતા.

ભાગ ૧-૨-૩ જે.

ફરેક ભાગની કીંમત ૧૨ આના.

બસ, આ વાર્તા જો તેમે હજી વાંચી ન હોય તો તમારોજ

જન્મોરો અરજ મયો જલ્પજો ! જરા જુવો તો, તેમાં શી શી બાબતો છે. લતા, લલિતા, સુર્વસિંહ. શોભના, રમા, મોહનાદેવી, જોગીરાજ અતે-બાળકુમારની ગુંચેલી મનોહર વાર્તા અને નન્દીનીનાં સ્વર્ગમાંથી પત્રો, ઇત્યાદિ ઇત્યાદિ જો તમે પુસ્તક જોશો તો તેના ૧૨ આના તો તેના ફોટો પ્રાદીક ચિત્રોમાંજ વસુલ થયા માનશો ! દરેક ભાગનાં ૨૦૦ પૃષ્ઠ, ઉંચી છપાઇ, સોનેરી પાકું પુઠું,

ખાસ ઇસલામી ખીરાદરોંકી ખીદતમે સેહરનુમા તો હજી

અલફ લયેલા.

યા અની

એક હજાર ચાર એક રાતકા બેગહા. ખજના શાયકીન ! મશહુર અલફ લયેલાકે નામસે શાયદહી કોઇ બે ખખર હોગા યહે વોહ કીતાબ હય જુસ્કી સાની આજ જમાને બરમે મીલના મુશ્ક કીલ હય, રંજીદા દિલકો આરામ દેનેવાલા યહી એક નુસકા હય, દિલકો ખીચને વાલા સહરનુમા કિસ્માંકા મૌજે મારતા સમંદર જુ-રફલીયે મશહુર ઈંગ્રેજ એડરટન કહેતા હય કે ' જો કોઇ બહોતહી ઉમદા કિતાબોકા અખજ કરનેદે લીયે અગર મુજસે કહેતો કબીબી મેં અલફ લયેલાકે રખે બગચર ન રહું '. જમને ન દેખી ઉસ્કેસા કમનશીબ કોઇ ન હોગાકી અહજહ ઉમદા હોનેકે સાથ કીમત બહોત કમ રખનેમે આઈ હય. કીમત-સીફ ૨-૮-૦, તસખીર વાલી ૩-૦-૦; દપાલ ખર્ચ ૦-૬-૦.

બુકસેલર મહાદેવ રામચંદ્ર જાગુષ્ટે.

ઉર્દુ ગઝલો, કબાલીઓ, તથા નાટકનાં

કિંમત ૦-૧-૬ વાળી ગઝલો. દરેક જુદી જુદી

૧ ગુલામે શુભચંદ ૨ શુભચંદ કબાલી. ૩ શુભચંદ બેન. ગઝલો દહાની. ૪ શુભચંદ શુભચંદ ૫ શુભચંદ શુભચંદ. ૬ શુભચંદ શુભચંદ. ૭ શુભચંદ શુભચંદ. ૮ શુભચંદ કબાલી ૯ ચમત્તબેનઝીર. ૧૦ ચમત્ત ૧૧ જલમે મુસ્તફા. ૧૨ જલમેયાર. ૧૩ જલમેયાર ખવાળ. ૧૪ શુભચંદ. ૧૫ બહારે બોસ્તાન. ૧૬ બહારે બોસ્તાન. ૧૭ બહારે શુભચંદ ઉર્દુ તરાને કબાલી.

અલફ લયલા યા એની એક હજાર એક

મશહૂર અલફ લયલાકે નામસે શયદહો કામ બેખબર હો વોહ દીતાબ હમે જરફી સાની અજ જમાને બરમે મીલના હય, રજા દિવસે આગમ દેનેવાલા યહી એક નુસખા વયદહો ખીયતેવાલા સદરનુમા કીસ્સાંકા મોજે મારતા સમંદર જરફે લીયે મશહૂર ઇંગ્રેજ બેડેસ્ટન કહેતા હય કે જો મારી જોહાતહી ઉમ્દા નિતાબોંકા અખ્લ કરનેકે લીયે અગર મુજસે કહે તો કબીલી મે અલફ લયલાકે રખે બગચેર ન રહે. " જસને ન દેખી ઉસ્કેસા કમ નસીબ કામ ન હોગાકી અજહદ ઉમ્દા સોનેકે સાથ કિંમત બહોત કમ રખનેમે આમ હય. સુન્હેરી જલ્દ એક ઉમ્દા કામગવાલી હો. કિંમત ૩-૦-૦ દપાલ ખર્ચ ૮-૫-૦.

કસસુલ અંબીયાશી જકરુલ અસરીયા

આમાં મોટામોટા ૫૭ હજારતેમો વાંચવા ગોઝબ અહેવાલ એવા ઉમ્દા આપવામાં આવ્યો છે તે વાંચવાથી એક ઉમ્દા તવારીખ બાશી શકાય છે. કિંમત પુસ્તકના પ્રમાણમાં બધા માણસો તે ખરીદી શકે તેટલા ખાતર જુગ છે. કિંમત ૦-૧૨-૦ દપાલ ખર્ચ ૦-૧-૬.

નઝીર ગુજરાતી બાપામાં ટીકા સાથે આ પુસ્તકમાં નઝીરની કેટલીક અમુક અમુક વિષયો ઉપર અમુક વાણીનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે. આ મદદમાંની લોકપ્રિય વાણીમાંથી ચુંટી કહાડેલા અમુક કહરાઓ અર્થ સાથે આપવામાં આવ્યા છે. સોનેરી બાઇડીંગ કિંમત ૧-૦ ૦

કસોડી ઉર્દુ દોરંગી દુન્યા હી. ૦-૫-૦, શુભચંદ બલા કી ૦-૫-૦, ખુનેનાહક શેક્સપીયરકે મશહૂર કોલેક્ટર પાસે કી. ૦-૬ ૦ જહરી સાંચ ઉર્દુ કટારાબર ખુન કી. ૦-૬-૦ હાજલગત-જાનીમાર ઉર્દુ શીરી ફરહાદ કી. ૦-૬-૦ બજમે ફાતી શેક્સપીયરકે રોમ્યો જુલીયટ મરસે કી. ૦-૬-૦, સયદે હવમ-શેક્સપીયરકે કીંગ રીચર્ડ કી સર્કા પ્રમા કી. ૦-૬-૦, સુનેરી ખંજર કી. ૦-૬ ૦.

મહાદેવ રામચંદ્ર જગુષ્ટે—બુકસેલર.

ત્રણ દરવાજા—અમદાવાદ,

